

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ภาค ประสูติ

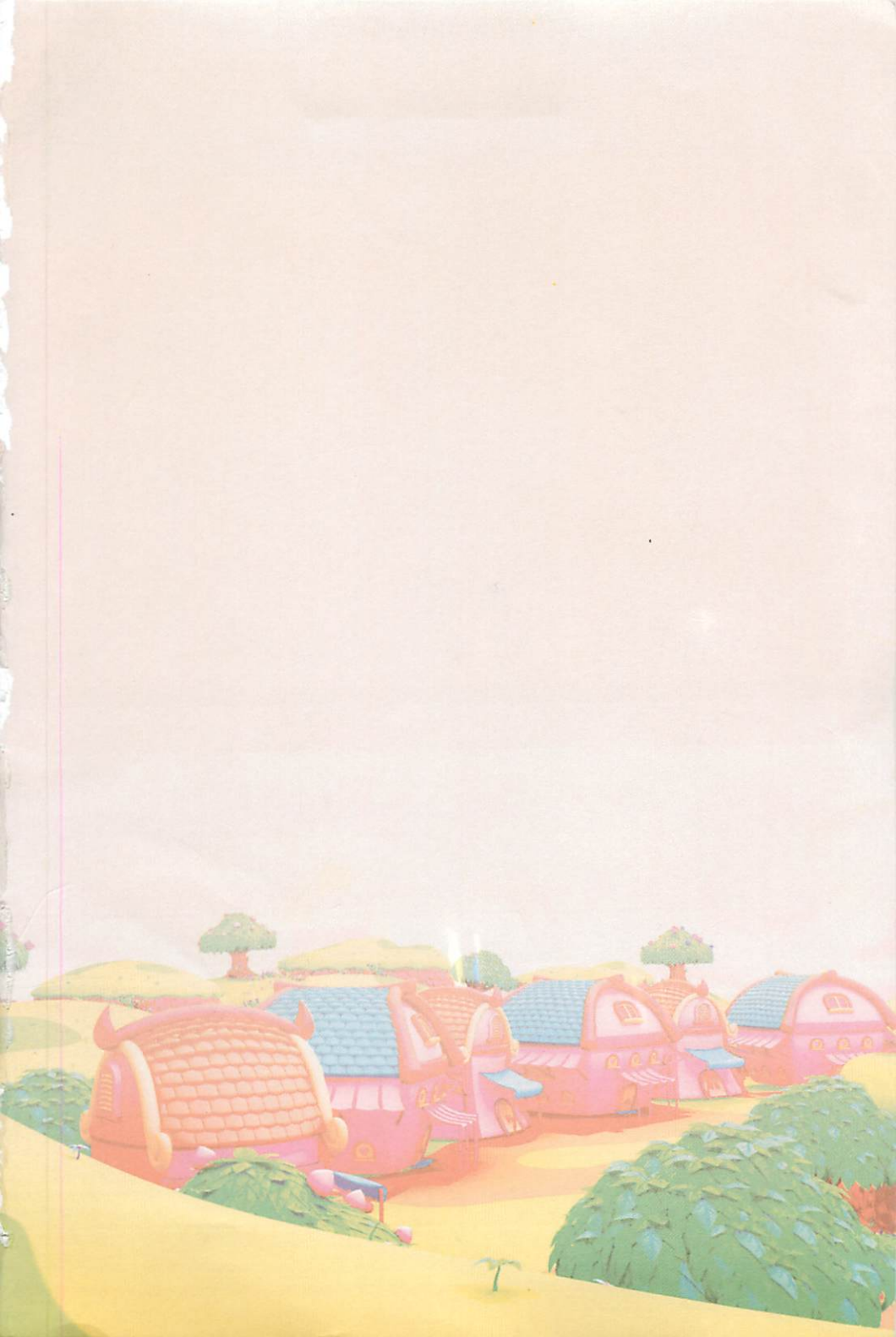
กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

วาดภาพและเขียนบทตามคำบรรยายของ

คำปรารภพิมพ์

ภาค : ประสูติ

การศึกษาธรรมะในพระพุทธศาสนาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การศึกษาจากพุทธประวัติ ซึ่งแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่ ประสูติ ตรัสรู้ แสดงพระโอวาท และปรินิพพาน

หนังสือเรื่อง “พุทธประวัติสำหรับเยาวชน” เล่มนี้ ได้จัดทำภาพการ์ตูน โดยวาดเป็นภาพอนิเมชั่น และเขียนบทตามจินตนาการที่ ท่านพุทธทาสภิกขุแห่งสวนโมกขพลารามได้บรรยายและแปลไว้ จากหนังสือที่ภิกษุสีลาจาระ (J.F.McKechine) ชาวลังกาได้แต่งขึ้นเพื่อสอนเด็กในลังกา ธรรมสภาได้จัดทำขึ้นเพื่อการลำดับเนื้อหาให้ถูกต้องชัดเจน และเป็นที่ชวนอ่านแก่เด็กและเยาวชนของไทย อันเป็นนิมิตหมายให้เด็ก ๆ เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง มีฉันทะที่จะปฏิบัติตาม ด้วยการน้อมเอาพระพุทธคุณเข้ามาใส่ไว้ในตน โดยเฉพาะพระพุทธคุณในส่วนที่เป็น พระปัญญาคุณ และพระกรุณาคุณ

ธรรมสภาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือการ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชนเล่มนี้ จักเป็นหนังสือที่แสดงประวัติของพระพุทธเจ้าที่ถูกต้องและสมบูรณ์ในฐานะเป็นสื่อ นำพาให้เยาวชนของเราเดินเข้าสู่ทางแห่งพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องสืบต่อไป

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบความสงบสุข

สารบัญในเล่ม

	หน้า
ตอน : กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ	๓
ตอน : คำทำนายของพระฤๅษี	๑๕
ตอน : พิธีขนานนามให้พระกุมาร	๒๗
ตอน : พระน้านางมหาปชาบดี	๓๙
ตอน : พระสิทธัตถะช่วยชีวิตหงส์	๕๑
ตอน : บรรลุธรรมชั้นปฐมฌาน	๖๓
ตอน : เครื่องพันธนาการพระกุมาร	๗๕
ตอน : เจ้าหญิงยโสธรา	๘๗
ตอน : การประลองฝีมือ	๙๙
ตอน : ชัดขวางการผนวช	๑๑๑
ตอน : ประพาสพระนครครั้งแรก	๑๒๓
ตอน : เหตุสู่การเป็นบรรพชิต	๑๓๕

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ภาค ประสูติ

กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

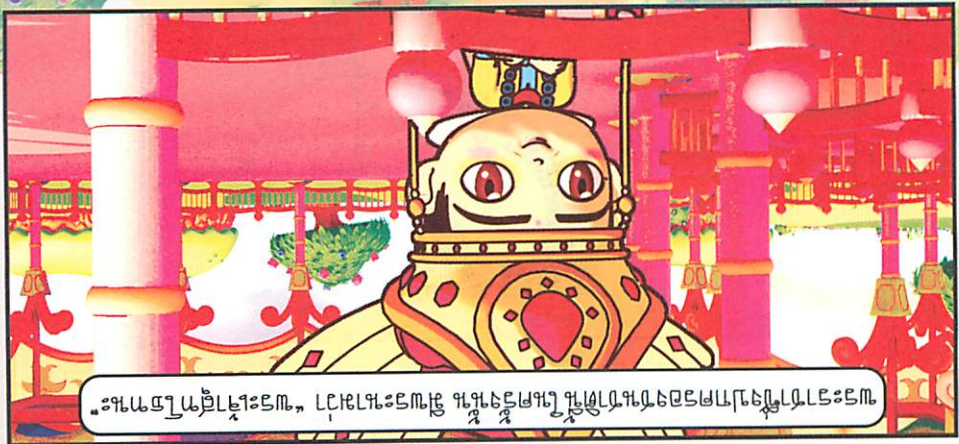
ตอน

กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

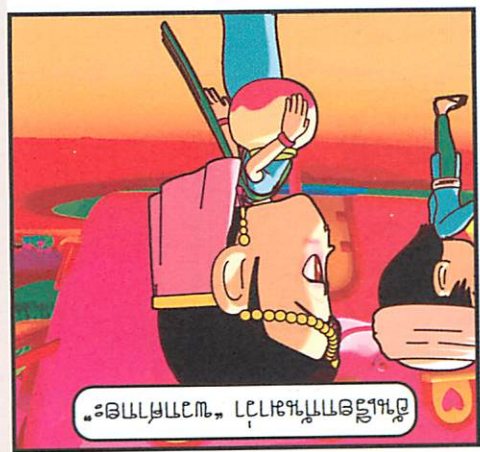

เมื่อ ๒๕๖๐ ปีมาแล้ว โฉินแดนที่จับัดนี้ เป็นเขตของประเทศเงปาด
และของประเทศอินเดือตอานที่เป็นมณฑลอุฐและมณฑลพิหาร
เพ็ชร์อินเ็นมีอาณาจัการน้อยของชนเชื้อชาติต่างๆตั้งอยู่ด้วยกัหลายอาณาจัการ
โเบรรดาอาณาจัการเล็กุกะเหล่านี้

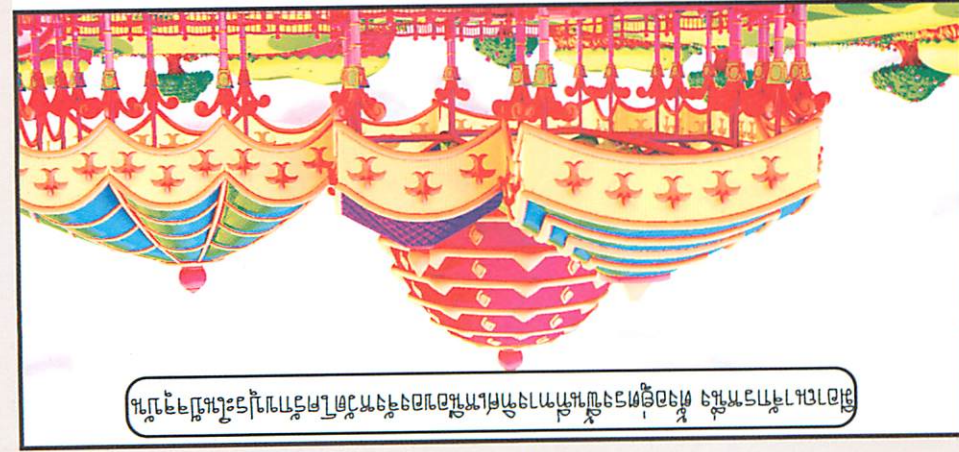
“អរិយធម៌ខ្មែរនេះ គឺជាផលនៃការប្រកួតប្រជែងគ្នា រវាងព្រះពុទ្ធសាសនា និងវប្បធម៌ខ្មែរដើម”

“មហេសីនោះ គឺជាមហេសីនៃព្រះពុទ្ធ”

“នេះគឺជាព្រះពុទ្ធសាសនាដែលបានប្រព្រឹត្តទៅ
នៅក្នុងស្ថានភាពនៃការប្រកួតប្រជែងគ្នា”

“នៅក្នុងស្ថានភាពនៃការប្រកួតប្រជែងគ្នា ព្រះពុទ្ធសាសនាបានប្រព្រឹត្តទៅ និងបានប្រកួតប្រជែងគ្នា រវាងព្រះពុទ្ធសាសនា និងវប្បធម៌ខ្មែរដើម”

พระเจ้าสุทโธทนะ มีชื่อสกุลว่า โคตมะ
ตั้งนั้น พระองค์จึงทรงมีพระนามเต็มว่า "สุทโธทนะโคตมะ"

บุตรซึ่งเป็นราชาธิราชของอาณาจักรศากยะ
และทั้งเป็นที่ตั้งแห่งราชสำนักของพระองค์ มีนามว่า กนิสพัตต์

แต่โทษที่สุด พระองค์ก็ได้ทรงรู้เสียว่า

แม้พระองค์เอง ก็ควรทรงกระทำ
เช่นเดียวกับพระฤษีนั้นได้ทรงกระทำ

ตั้งแต่วันนี้ พระองค์จึงได้ทรงประกอบอัญชุตี

แล้ววาสุเดพระองค์ลงถวายเป็นบังคม
แก่พระโอรสของพระองค์เอง

ซึ่งยังเป็นเพียงการทูลอยู่เท่านั้นเดียวกับพระฤษีนั้น

เมื่อพระฤๅษีกล่าวตักเตือนแล้ว

ได้ทำรูปตักเตือนประคองขวัญสี่ด้วยมือทั้งสอง
แล้วนำอมตัวลงถวายนมัสการแด่พระพุทธรูป

พระเจ้าสุทโธทนะ
ได้ทรงตกตะลึงในศากแล้ว

และการกระทำของพระฤๅษี
ผู้เฒ่าอมศีรชะฮันขาวโพลนไปด้วยหงอก

ก็ลงทำความเคารพตรงหน้าของอาราณ์น้อย

ดูก่อน มหาราชเจ้า

พระองค์เจ้าทากรงมี
พระขานมาอยู่จนถึง
วันอันนำมาซึ่งความสุข
อย่างยิ่งนั้น

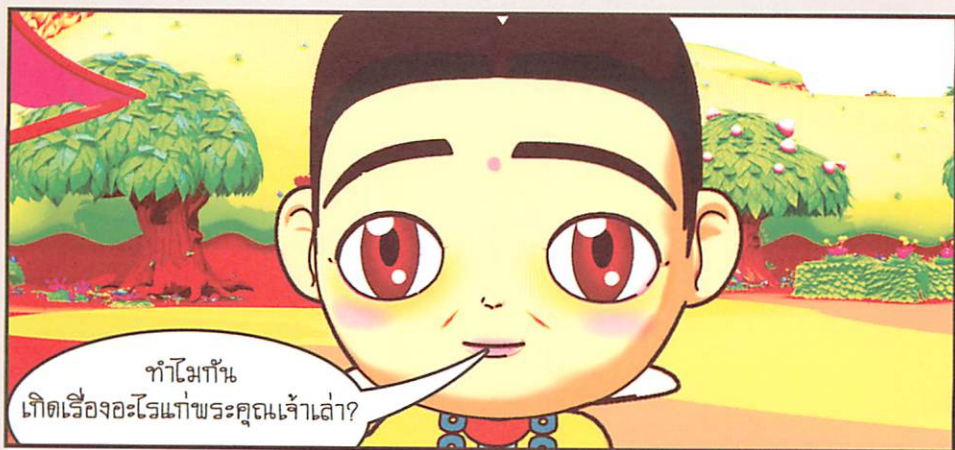
ชนเหล่าอื่นเป็นอันมาก
ก็จักได้ประสบเหตุการณ์อันนั้น

ส่วนอาตมาไม่มีโอกาส
ที่จะได้ประสพโชคอันใหญ่หลวง
จึงไม่อาจจะอดทนการร้องไห้ไว้ได้

ทำไมท่าน
เกิดเรื่องอะไรแก่พระคุณเจ้าเล่า?

เมื่อตอนที่
พระคุณเจ้าได้ยึดมืออยู่
บัตินี้ก็สับร่องให้

มีเหตุการณอะไรร้ายแรงหรือ?
พระคุณเจ้าได้มองเห็นเหตุร้ายอันใดอันหนึ่ง
ซึ่งจะเกิดขึ้นแก่โอรสของข้าพเจ้าหรือ?

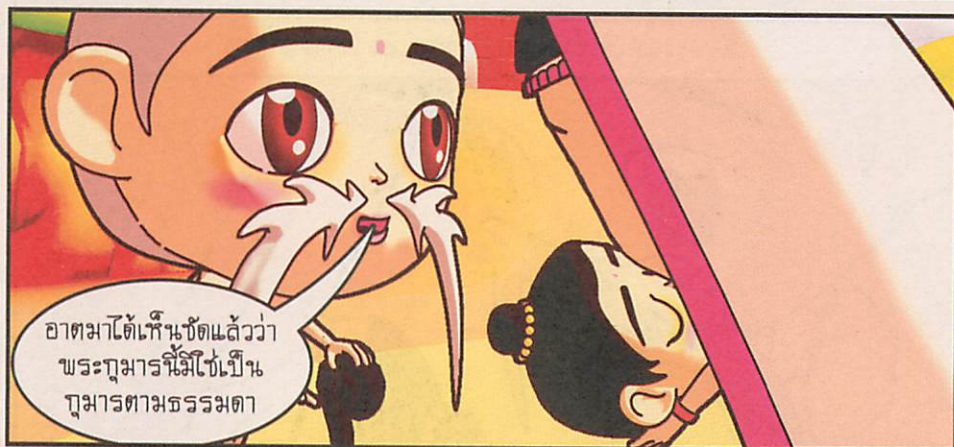
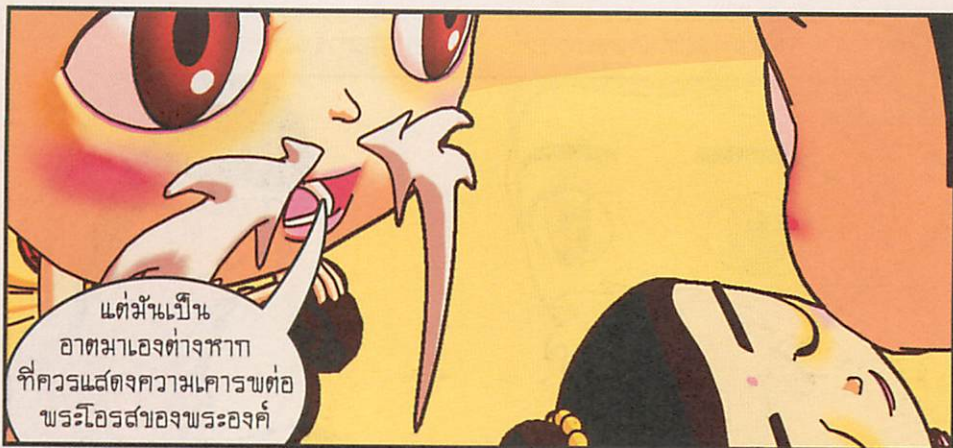
เมื่อกล่าวตั้งใจแล้ว พระฤๅษีได้นั่งนิ่งอยู่ขณะหนึ่ง
มีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความปลื้มอกปลื้มใจออกมาออกหน้า

แต่แล้วน้ำตาได้ค่อยๆ ไหลซึมออกมาทีละน้อยๆ

จนกระทั่งเป็นการร้องไห้มีน้ำตาของก็เดียว

จึงได้ทรงให้นำพระกุมารมา เพื่อทำความเคารพแก่พระฤๅษี.

เมื่อพระฤๅษีได้เห็นพระราชกุมารแล้ว ได้กล่าวขึ้นว่า

มหาราชเจ้า!
ฉันไม่ใช่พระโอรสของพระองค์
ที่ควรแสดงความเคารพต่ออาตมาเสียแล้ว

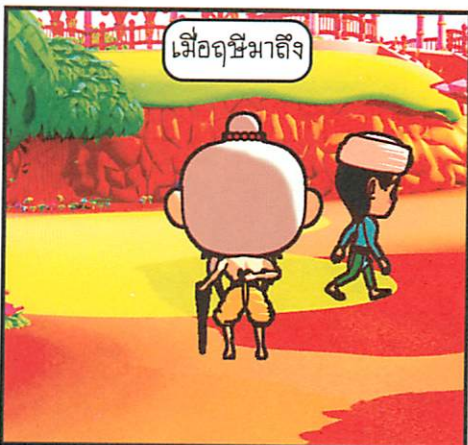
ฤษีผู้เฒ่าได้ทราบข่าวพระราชพิธีเป็นมหามิตรของตน

ได้โอรสประสูติใหม่เช่นนั้น ก็ได้มาสู่ราชสำนัก
แห่งนครกบิลพัสดุ์เพื่อดูพระราชมาร

เมื่อฤษีมาถึง

พระเจ้าสุทโธทนะได้ทรงประสงค์ให้ท่านฮานวยพรแก่พระโอรสของพระองค์

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

คำทำนายของพระฤๅษี

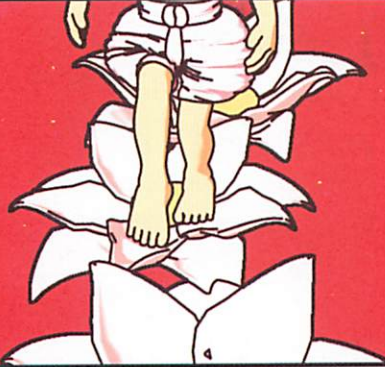

พระนางทรงเกิดความรู้สึก
พระองค์ขึ้นมาอย่างทระนงทั้นว่า

เจ้าต้องมีการประสูติในสถานที่นั้นเสียแล้ว

ต่อมาอีกช่วงเวลาเล็กน้อย พระนางก็ได้ประสูติพระโอรส ณ สวนลุมพินี

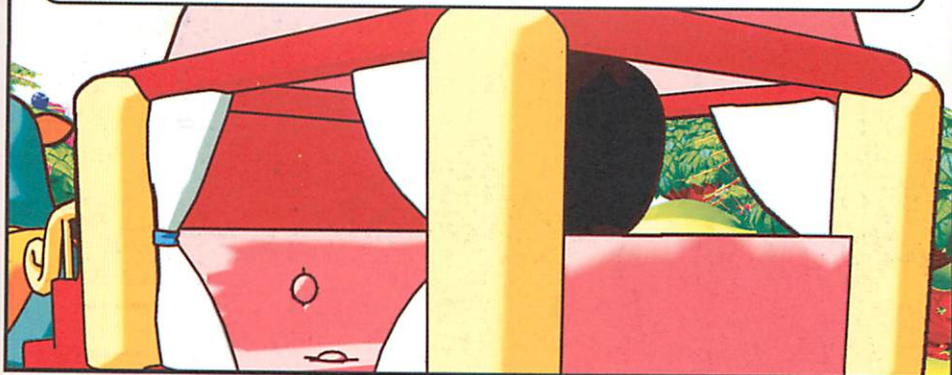
ภายหลังต้นสาละ ช้านเต็มไปด้วยหน่อและแมลงซึ่งงุ่นง่านเอง

ตอน : กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

จบ

ตั้งหน้าพระเทววิจิตรรองรับสั่งให้นำพระองค์ผ่านไปตามระหว่างทงไม้ ในอุทยานแห่งนี้

แต่ช่วงเวลาอันไม่ยาวนาน เงาพระเทววิจิตรเสด็จตำเนินไปมา

โตอทรงเพ็ดเตดินอยู่กับสิ่งสวยงามและเสียงอันไพเราะในสวนแห่งนี้เอง

เมื่อขบวนเสด็จของพระเทวีผ่านมาถึงวังทหาณแห่งนี้

พระนางสิริมหามายาทรงมีพระประสงค์จะทรงพักแรม
ในสวนนี้สักครู่หนึ่งตามร่มเงาอันเย็นเพราะเป็นเวลาเที่ยงวัน

ตอน : กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

เรียกกันว่า "สวนลุมพินี"

ที่นี่เป็นสถานที่
ที่ประชาชนแห่งนครทั้งสอง

ได้พากันไปเที่ยวเล่นในฤดูร้อน

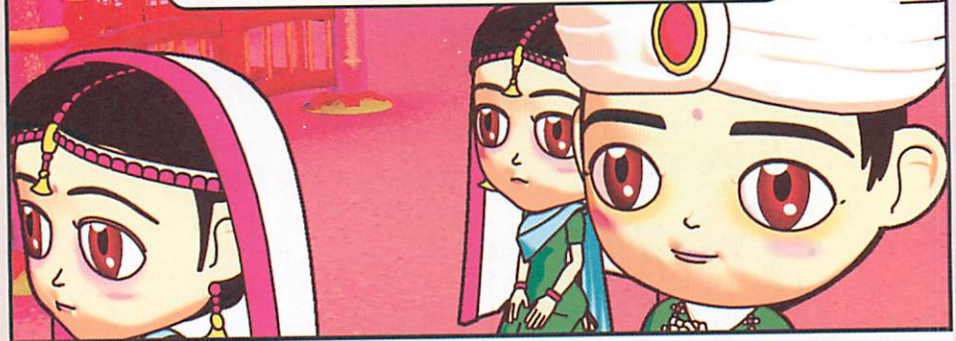
หากความบันเทิงภายใต้ร่มไม้สาละใหญ่
น้อย สันมิอยู่ทั่วไป ในอุทยานนั้น

ขณะนี้ เป็น วันเพ็ญในเดือนกฏ

และให้เตรียมทุกอย่าง เพื่อให้เกิดความบันเทิงรื่นเริง
ในการเสด็จไปเฝ้าสมเด็จพระนเรศวรมหาราชในครั้งนี้

ที่กิ่งทางระหว่างนครกบิลพัสดุ์กับนครเทวทหะต่อกันนั้น

มีสวนป่า หรือ วโนทยานอยู่แห่งหนึ่ง

ตอน : กำเนิดเจ้าชายสิทธีัตถะ

เพื่อเสด็จไปเยี่ยมแม่ครอซึ่งเป็นพี่ที่กำเนิดของพระเทวีเอง

อันมีนามว่า “นครเทวาทะ”
และตั้งอยู่ไม่ห่างไกลเท่าไรนัก

พระเจ้าสุทโธทนะได้โปรดประทานอนุญาต
แก่พระมหเทสียของพระองค์ ด้วยความเต็มพระทัย

ได้ทรงส่งบุรุษไปตระเตรียมหนทางสำหรับการเสด็จของพระนาง

พระเจ้าสุทโธทนะมีพระอัครมเหสีนามว่า สิริมหามายา

ทรงอยู่ร่วมกันมาเป็นเวลานานด้วยความผาสุก

พระเทวีได้ทรงมีพระครรภ์
และทรงรู้พระองค์ว่าจักถึงเวลาประสูติ
ไฉนไม่นานนักแล้ว

ได้ทูลขออนุญาตจากพระราชสวามี

ตอน : กำเนิดเจ้าชายสิทธัตถะ

ในประเทศอินเดียนั้นมีธรรมเนียมถือว่า

เมื่อเด็กผู้ชายเกิดมาได้ห้าวัน
ในวันอาทิตย์นั้น

จะต้องมีการซื้อเซ็ชฌู
ผู้เป็นปราชญ์มาประชุมกัน

เพื่อทำพิธีสระเกล้า
แล้ววางพานามแก่กุมาร

ตามที่ที่ประชุมแห่งนักปราชญ์เหล่านี้จะเห็นควร

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

พิธีขนานนามให้พระกุมาร

พระเจ้าสุทโธทนะก็ได้ทรงประกอบพิธีตั้งง้าวานี่
แก่พระโอรสของพระองค์ตามธรรมเนียม

ครั้นนั้น
ก็ประชุมแห่งง้าวปราชัญได้เสือกเพินา

แล้วขานนามให้แก่พระโอรสของ
พระองค์ว่า "สีหราชัตถะ"

แปลว่า "ผู้มีความสำเร็จสมประสงค์ในทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนตั้งใจจะทำ"

ถ้าปราชญ์เหล่านี้เฝ้าพากันกล่าวว่า
เขาได้มองเห็นว่า

พระกุมารที่จักไม่เป็นไปดังเช่น
กุมารทั้งหลายแต่อย่างใด

ถ้าหากว่าอยู่ครองพระราชา
จักเป็นพระราชาในเวลาอันสมควร แล้วจักเป็นมหาราชผู้จักรพรรดิในที่สุด

ถ้าหากว่าไม่อยู่ครองพระราชา
แต่ออกบวชเป็นนิกายแล้ว

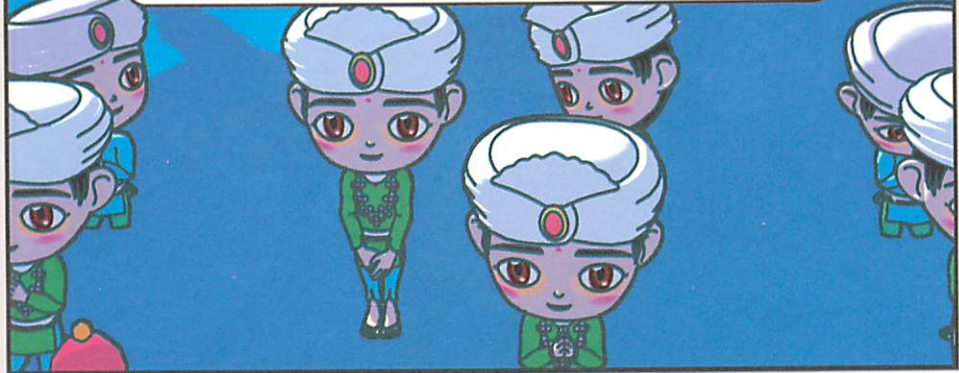
ก็จักเป็นพระศาสดาชั้นสูงสุด
ทำนองเดียวกัน

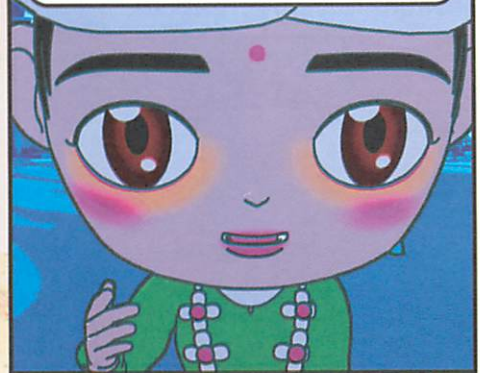
แต่อย่างไรก็ตาม ฮังมีนักปราชญ์คนหนึ่งใจใหญ่ปราชญ์เหล่านี้นะ

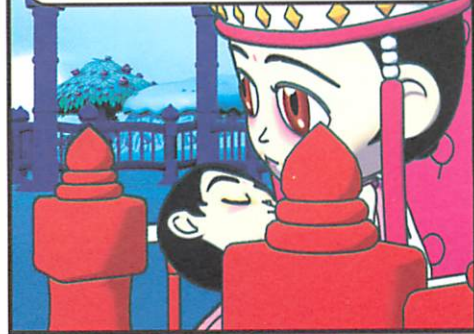
ฮันฮันพิศแปลกออกไปจากนักปราชญ์ทั้งหลาย ท่านผู้นี้ได้กล่าวว่า

ตามความเห็นของท่านแล้ว ท่านแน่ใจว่า

เมื่อพระกษัตริย์ เติบโตขึ้นจักไม่
เจริญรอยตามพระราชบิดาอย่างแน่นอน

แต่เจ้ากษัตริย์บัลลังก์ และราชอาณาจักรทุกสิ่งทุกอย่าง ไว้เบื้องหลัง

แล้วประพาศิพพรหมจรรย์บรรลุนิยามเป็นศาสดาเอกในโลก

นักปราชญ์ผู้เดียวที่โต้กล่าวพยากรณ์
อนาคตของพระกุมารตรงเป็นอันเดียวกับคำกล่าวของพระฤษีผู้เฒ่า

เป็นธรรมดาอยู่เอง ที่พระราชาย่อมทรงตีพระทัยเป็นอย่างยิ่งว่า

ประชาชน และนักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลายในอาณาจักรของพระองค์

ได้พากันทวงวิงว่า พระกุมารน้อยนี้ไม่มีทรงเจริญวัยแล้ว จักเป็นมหากาฬรฐ

ตอน : พิธีขนานนามให้พระกุมาร

แต่พระองค์ไม่ทรงสบายพระทัยในข้อที่ว่า

พระกุมารนี้เจ้าไมเจริญรอยตามพระองค์ในการครองราชสมบัติ

แต่เจ้าออกมาบวชเป็นสามเณรไปเสีย

พระองค์ทรงพระประสงค์ ให้พระโอรส
ของพระองค์ทรงเป็นเอื้ออย่างชาวโลก

และทรงทำอย่างที่ชาวโลกเขาทำกัน

พระองค์ได้ทรงรำพึงในใจว่า

ต่อไปวันหน้า
ใครจะรู้ได้

บางทีลูกของเรา
จักเป็นมหाराช
ครอบครองอาณาจักร
ไม่เพียงแต่นครบิดพัสตุ
น้อยๆ นี้เท่านั้น

พระเจ้าสุทโธทนะได้ทรงปลอบพระองค์เองดังนี้

แต่จักครอบครอง
ชมพูทวีปทั้งหมด
ทั้งสิ้นก็ได้

ความคิดเช่นนั้นเอง

ได้ทำให้พระองค์ทรงมีความหวัง
และมีความอึดมพระทัยเป็นอันมาก

พระองค์ทรงตกลงพระทัยในการที่จะทรง
กระทำทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่พระองค์จะทรงทำได้

เพื่อให้เป็นที่แน่นอนว่า พระธิดาธัตตะจัตอยู่ครองนครวาส

และจะไม่คิดถึงสิ่งใดอันมากไปกว่านั้น

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

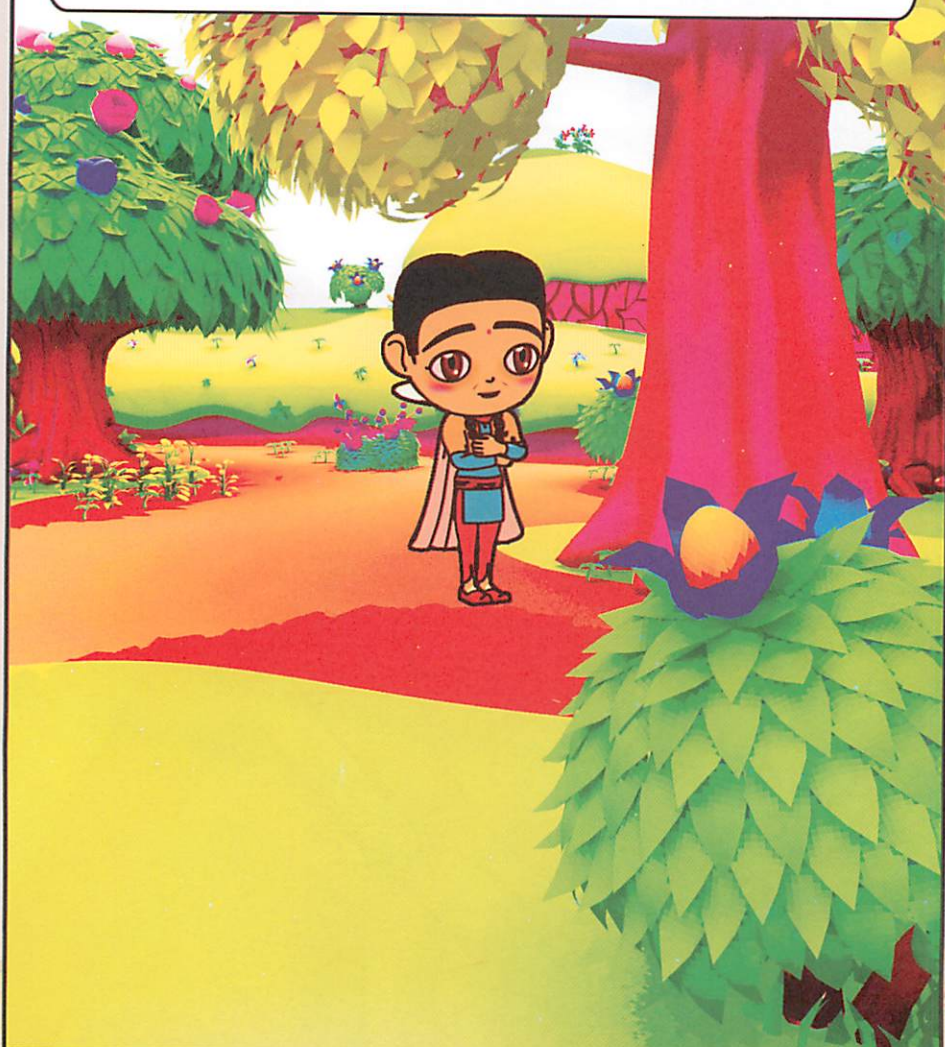
ตอน

พระน้านางมหาปชาบดี

แต่ในขณะที่เดียวกัน

พระองค์ต้องทรงประสพความห่มหมองพระทัยด้วยเรื่องอื่นอีกเรื่องหนึ่ง
จำเดิมแต่พระนางเจ้าสิริมหามายาได้ประสูติพระสัทธิศัตถะแล้ว
พระเทวีได้ประพัชรและไม้อาจจะกลับมีพระกำลังเข้มแข็งตั้งเดิม

แม้ว่าจะได้รับความประคบประหงมอย่างดีที่สุด
ตามที่พระราชินีทั้งหลายพึงจะได้รับ แต่โง่ที่สุด

พระเทวีก็สิ้นพระชนม์ชีพในวันที่สอง นับแต่วันที่ได้มีการขานนาม

หรือนับเป็นวันที่เกิดจากวันที่พระนางได้ประสูติพระโอรส

คุณทุกคนได้พากันเสิร์ฟโศกโศกในการสิ้นพระชนม์ของพระนาง

ผู้ที่โศกเศร้าเป็นอย่างยิ่งก็คือพระราชสวามีของพระนาง เพราะเหตุที่พระนางเป็นภกุลสตรีที่ประเสริฐสุด

เป็นพระเทวีที่มีคุณธรรมสูงเหนือสตรีและเทวีทั้งหลาย

เมื่อเหตุการณ์เป็นไปดังนี้

พระราชินีต้องทรงประทานพระโอรสที่กำร้ามารดองค์นี้
ให้อยู่ในความอารักขาของพระเทวีองค์หนึ่ง

ซึ่งเป็นพระนางงามและมีนามว่า
มหาปชาบดี

พระเทวี พระองค์นี้ได้ทรงเอาพระทัยใส่
ทะนุถนอมราวกับว่าเป็นพระโอรสของ
พระองค์เองที่ปานกัน

ด้วยเหตุนี้พระธิดาธิดะกุมาร

จึงไม่เคยทรงเห็นพระป้าตรี
พระมารดาอันแท้จริงของพระองค์เลย

เมื่อได้รับการทูลขานยอมจากพระเจ้าแม่ฟ้า

ผู้รักพระกุมารอย่างกะว่าเป็นพระโอรสของพระองค์เอง

มาจากกระท่งพระกุมารมีพระชนมายุได้ ๘ พรรษา

พระราชบิดาได้ประทานครูบาอาจารย์ เพื่อให้การศึกษาแก่พระกุมาร

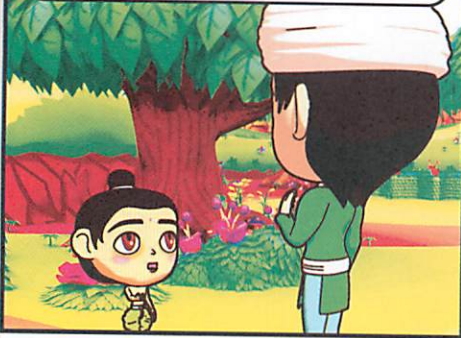
ใ้การอ่านการเขียนและวิชาคำนวณ

โตอาศัยการแนะนำของครูอาจารย์เหล่านี้

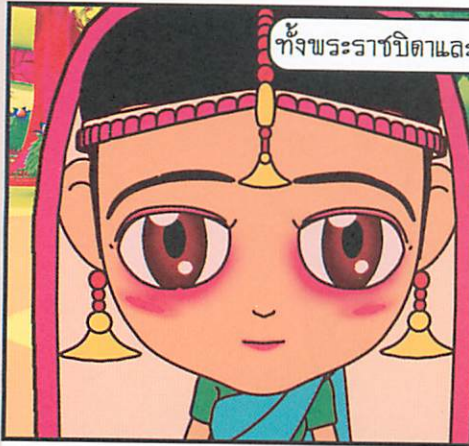
พระกุมารได้ศึกษาวิชาความรู้
ทุกอย่างที่ควรศึกษาได้อย่างรวดเร็ว

จนเป็นที่งานสามเท่าของคนทุกคน
รวมทั้งครูอาจารย์

ทั้งพระราชบิดาและพระมารดาเสด็จด้วย

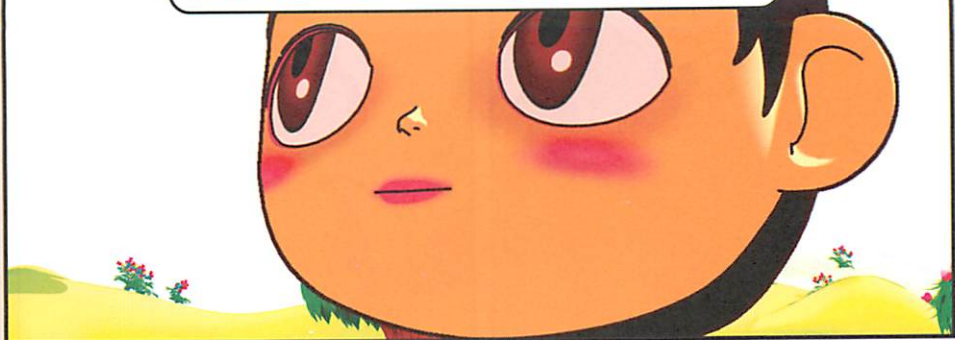
เรื่องใดที่พระองค์จำเป็นต้องทรงศึกษา

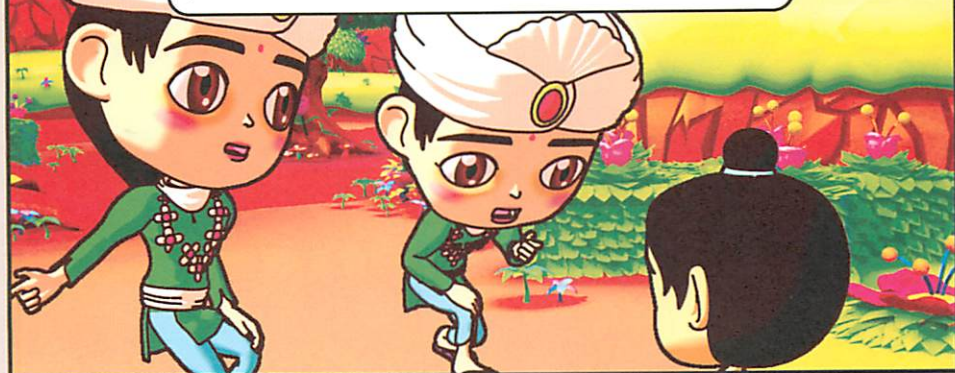
เรื่องนั้น
ไม่มีความยากลำบากแก่พระองค์เลย

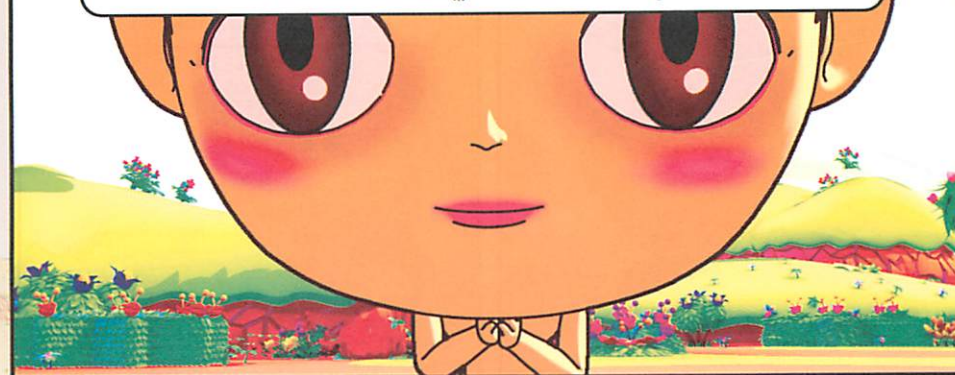
แม้พระองค์จะทรงมีอำนาจหรือสภาวะอันสูงสุด
ในการศึกษาถึงเพียงนี้ ทั้งยังอยู่ในสถานะมกุฏราชกุมาร

ผู้จะครองบัลลังก์ในอนาคตก็ตาม พระองค์ไม่ได้ทรงละเลย

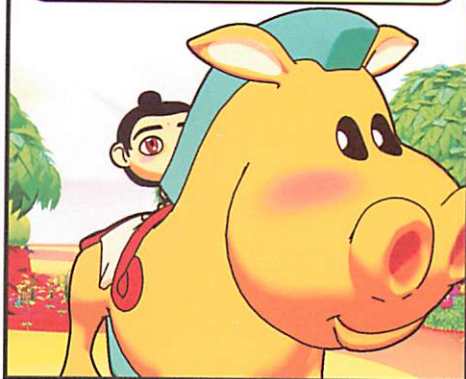
ที่จะแสดงความเคารพอ่อนน้อมในฐานะเป็นศิษย์ต่อครูบาอาจารย์ทั้งหลาย

ในทางทำสิ่งกายที่เหมือนเท่านั้น

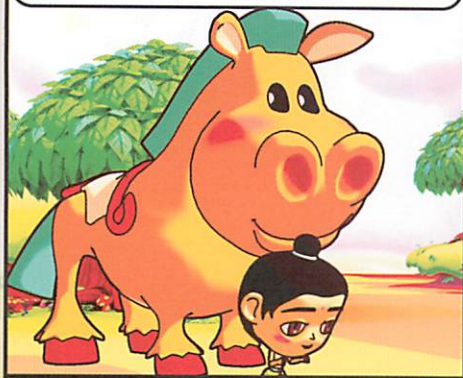
พระองค์ทรงเป็นหมักที่เฝ้าที่ใจเฮียนและหัวหาญ

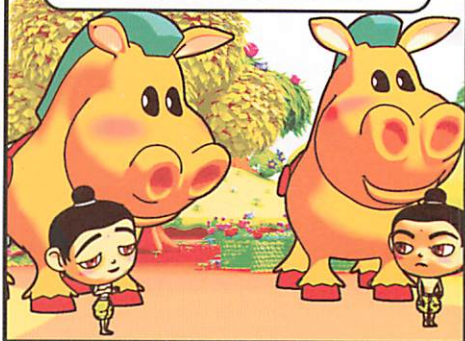
ทั้งเป็นหมักที่เฝ้าที่สามารถ และ เชี่ยวชาญมาแต่เล็ก ไฉนการที่พาอย่างหลังนี้

เคยแข่งชนะคู่แข่งที่ดีที่สุดในประเทศของพระองค์

แม้กระนั้นเมื่อถึงคราวเอาจริงเอาจัง
ในทางที่จะชนะการแข่งขันทัน

พระองค์ก็ยังมิเมตตาการุณาต่อมายของพระองค์

ก็เคยช่วยให้พระองค์มีชัยชนะอยู่เสมอโดยที่
โดยการยอมให้พระองค์เป็นฝ่ายแพ้เสีย

แทนที่จะจับเคียวมาให้มากเกินกำลังของมันไป

เพื่อเห็นแก่ความชนะฝ่ายเดียว

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

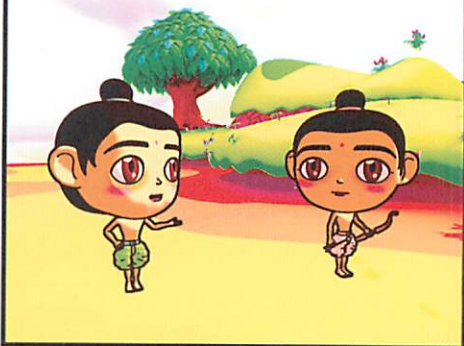
เจ้าชายสิทธัตถะช่วยชีวิตหงส์

ครึ่งท่อนี้ เมื่อพระองค์เสด็จออกไป
เที่ยวเล่นนอกเมืองกับพระญาติ

ลูกพี่ลูกน้องของพระองค์นามว่า

เทวาท

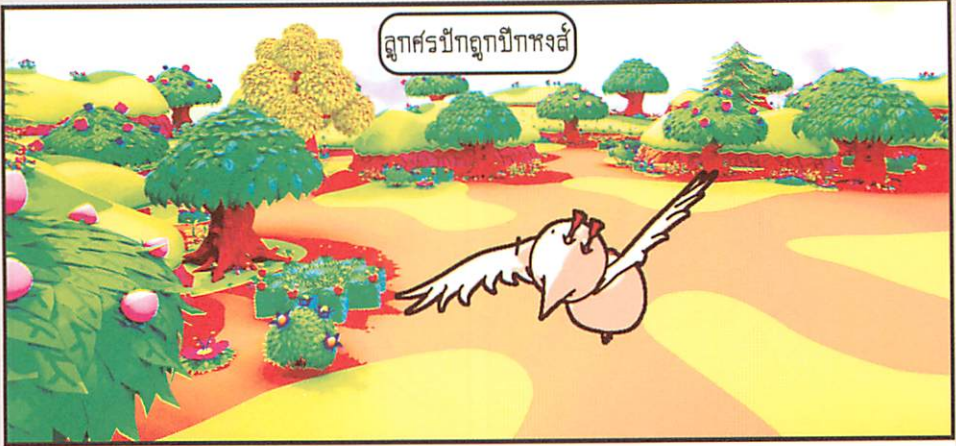
ผู้ซึ่งได้พาคันศรและลูกศรติดไปด้วย

เจ้าชายเทวาท ได้ยิงหงส์ซึ่งกำลังร่อนผ่านเมฆบนศีรษะตัวหนึ่ง

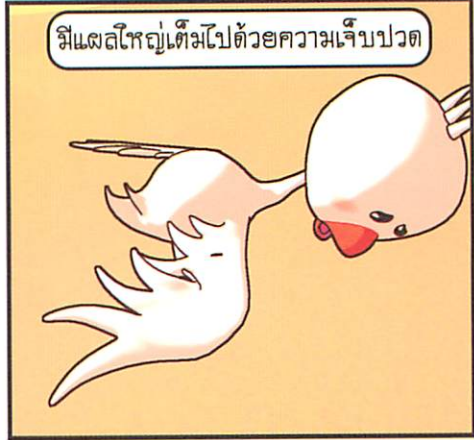
ลูกศรปีกถูกปีกหงส์

ทำให้มันต้องถลาตกลงมายังพื้นดิน

มีแผลใหญ่เต็มไปทั่วอความเจ็บปวด

เจ้าชายทั้งสองพระองค์ต่างก็วิ่งไปเก็บมัน

แต่เจ้าชายสิทธิ์ตระไปถึงหงส์ตัวนี้ก่อน และได้อุ้มมันขึ้นอย่างระมัดระวัง

ตอน : เจ้าชายสิทธิ์ตระช่วยชีวิตหงส์

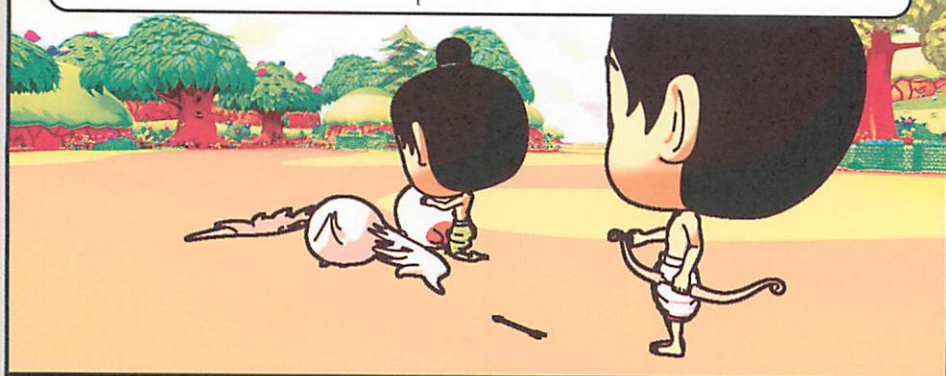
พระองค์ได้ทรงชกลูกศรออกจากปีกนก

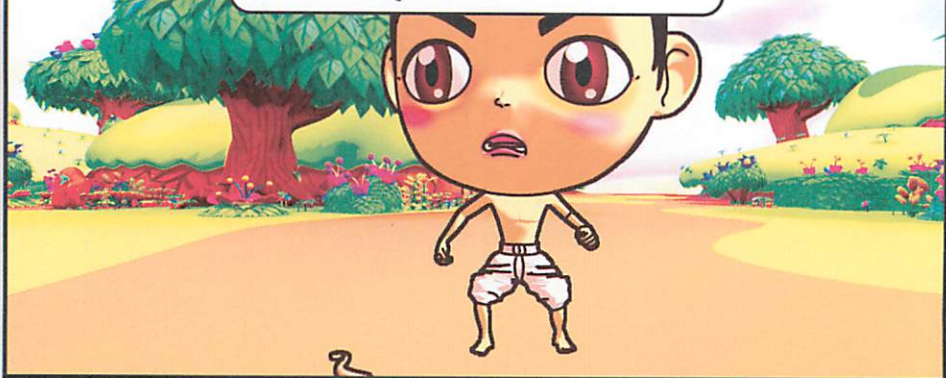
ทรงยึดใบไม้มีรสเอน
เข้าไปในบาดแผลเพื่อให้โลหิตหยุดไหล

และทรงลูบประคองไปมาอย่างเบามือเพื่อบรรเทาความเจ็บและความกลัวของนกนั้น

เจ้าชายเภาท่ารู้สึกขัดเคืองพระทัยเป็นอันมาก

จึงได้เรียกร่างองให้พระสิทธัตถะคืนมาให้แก่พระองค์

ในฐานะที่พระองค์
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ตกตัวอลูการบของพระองค์เอง

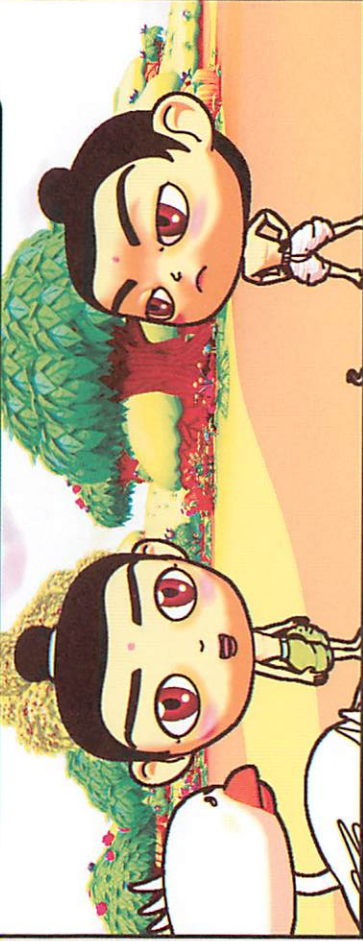
อย่างไรก็ตาม เจ้าชายสิทธัตถะ
ได้ทรงปฏิบัติธรรมที่จะมอบนาเจ็บตัวนั้นให้

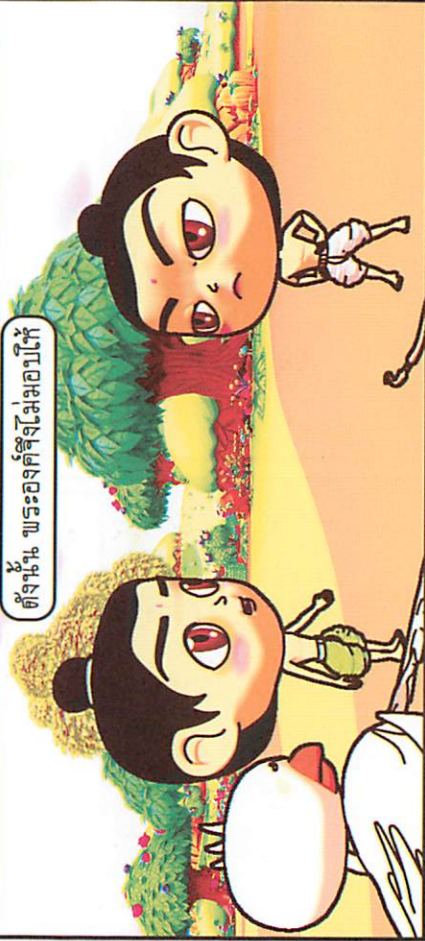
โดยตรัสตอบว่า ถ้าหากตายมันจริงๆจะเป็นของผู้อื่น

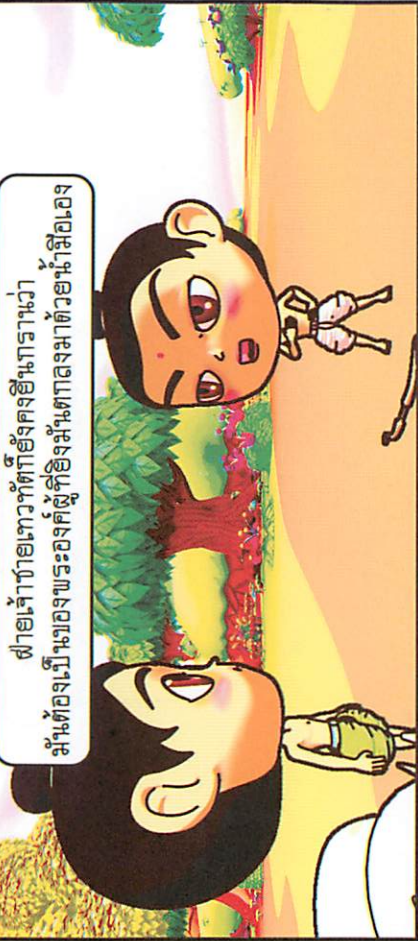
แต่เมื่อแม่เลี้ยงมีชีวิตอยู่เท่านั้น แม่ก็ตั้งใจเป็นนางเอกผู้ที่พยายามช่วยเหลือชีวิตแม่ได้

ดีจังนะ พระองค์จริงไม่เอาได้!

ฝ่ายเจ้าชายเอวาก็ที่ยิ่งคงอินบาราว่า
มันต้องเป็นนางเอกผู้ที่ยิ่งมีหน้าตางมาด้วยน้ำมือเอง

ในที่สุดเจ้าชายอสิทธีก็กลายเป็นฝายแสนอันนี้แล้ว

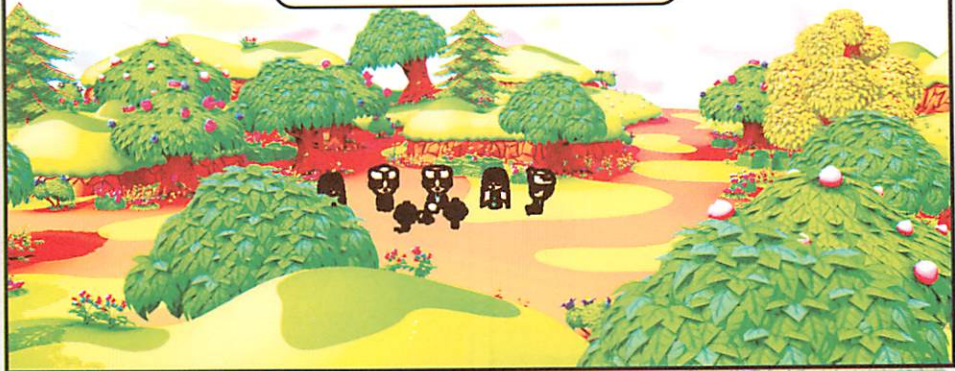
ข้อพิพาทคราวนี้ควรจี้ต้องนำไป
เพื่อรับการพิพากษาตัดสินชี้ขาด
ในที่ประชุมแห่งนักปราชญ์ของประเทศ

ฝายเจ้าชายเทวาทต์ก็ยินยอม

ณ ที่ประชุมสำหรับวินิจฉัยเรื่องต่างๆ

ตอน : เจ้าชายสิทธีตัดสินช่วยชีวิตหงส์

ในวันนั้น ได้มีปัญหาเรื่องหงส์ตัวนี้ขึ้น

มีการถกเถียงกันมาก

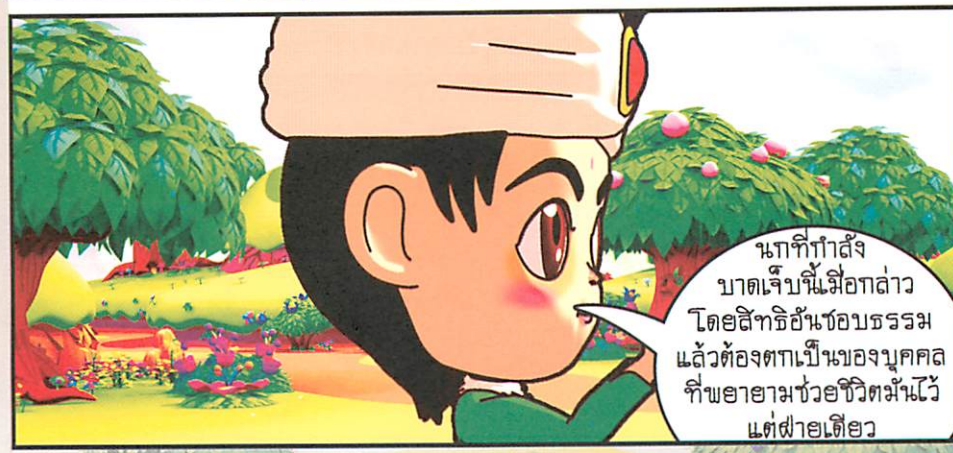
บางท่านว่า牠ควรเป็นของพระสีหราชตะ

บางท่านว่าควรเป็นของเจ้าชายเทวทัต
โดยมีเหตุสุดต่าง ๆ กันไม่เป็นที่ยุติลงไปได้

แต่ใจที่สุดมีบุรุษผู้หนึ่ง ได้ลุกขึ้นยืน และกล่าวว่

ได้ทรงพวยยามช่วยชีวิตนั้นไป

พระองค์ทรงเอาพระทัยใส่ในนกานั้น
อย่างเอื้อเฟื้อที่สุด

จนกระทั่งแผลของมหาอสนีศา
และได้ทรงปล่อยมันสู่ความเป็นอิสระกลับไปยังฝูงของมัน

มีความสุขอยู่ในสระกลางป่าลึกสืบไป

ตอน : เจ้าชายสิทธัตถะช่วยชีวิตหงส์

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

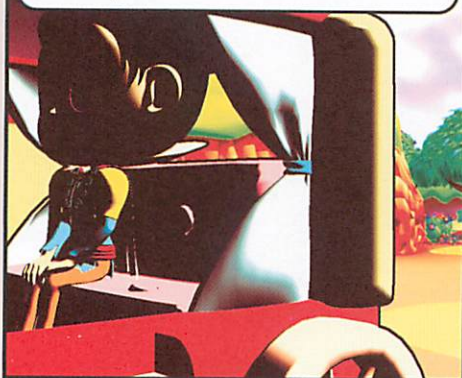
บรรลุตอรรมชั้นปฐมฦาน

ณ การจัดงานปัสต์ ในครั้งนี้เป็นปลายฤดูร้อน อันเป็นฤดูเริ่มการทำงาน

พระเจ้าสุทโธทนะ ก็ได้เสด็จออกจากนคร

พร้อมด้วยขบวนหลวง

เพื่อทรงประกอบพิธีเรียกกันว่า
“รัชชัญชลมงคล”

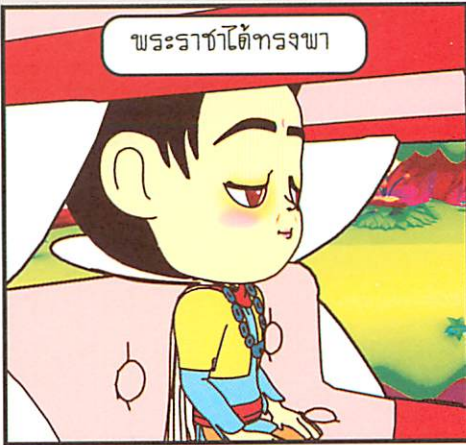

ประชาชนทั้งนครได้ติดตามพระองค์ไป

เพื่อดูพระราชอาชงตบปรกอบพิริฮันสาคัญนี้

พระราชโอดำรงพา

พระโอรสองค์น้อยของพระองค์
ไปผู้ทำงานคราวนี้ด้วย

ทรงปล่อยให้พระโอรส
พื่ออยู่กับคนเลื่องตามลำพัง

พระเจ้าสุภาโรชานะเสด็จไปผู้ที่ที่ประกอบพิธีโตพื้นดิน

ทรงจับคัมไถซึ่งประดับด้วยทองคำ

แล้วทรงเริ่มไถพื้ดินแห่งท้องนา

ติดตามมาบ้างหสิ่งมีหมู
เข้ามาตย์ซึ่งจับไถอันประดับด้วยเงิน

แล้วก็ถึงขั้นันต์ของหมูชว่านธรรมชาติทำการไถตามมาด้วยไถตามปกติของตนๆเป็นคู่ๆ

ครั้นมาถึงเวลาจัดงานเลี้ยง

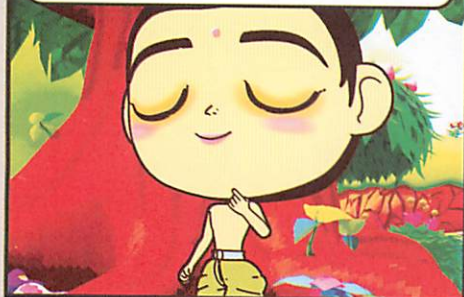

พวกคนเลี้ยงพระกุมารได้พาออกมารับผู้สตาที่จัดงานทั้งหมดขึ้น

พากันสืมพระกุมารโตโดยสิ้นเชิง และได้ทั้งพระองค์ไว้ในที่นั้นแต่พระองค์เดียว

เมื่อพระกุมารรู้ดีที่ว่า
พระองค์ทรงอยู่แต่พระองค์เดียวเท่านั้น
ก็ทรงรู้สึกสบายพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

พระองค์จึงเสด็จดำเนินไป
อย่างเงียบๆตามลำพัง

จนกระทั่งถึงต้นท้าวใหญ่

แล้วได้ประทับนั่งลงสำรวมจิตให้ว่างโปร่งจากอารมณ์ทั้งหลาย

พระองค์ได้เริ่มพิจารณาเป็นข้อแรกว่า

ณ ที่นี้ทุกคนกำลังมีความร่าเริงสนุกสนาน
กับการกินเลี้ยงกันอย่างเต็มที่

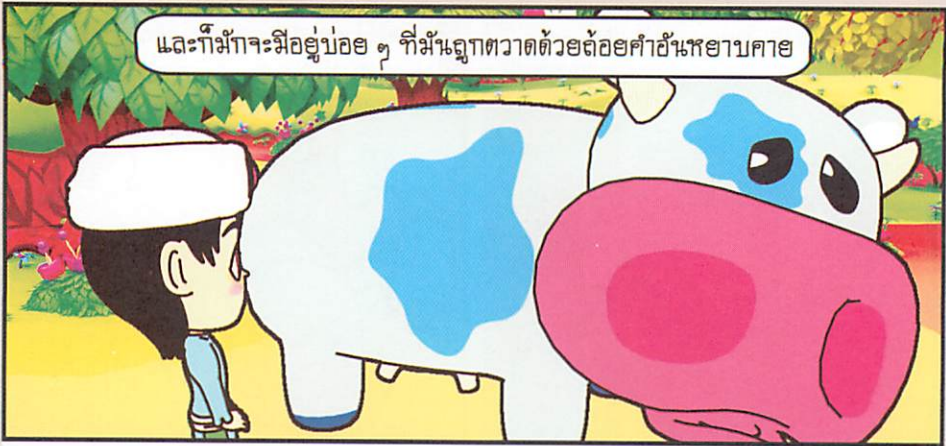
แต่สำหรับวัวทุกตัวนั้นแล้วดูไม่มีความสุขสบายเลย

มันก็ยังคงจำต้องทำงานอย่างหนัก

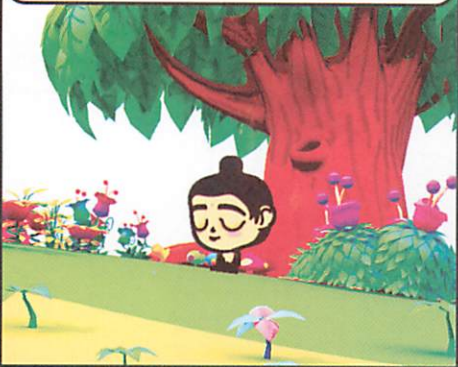
และที่มันจะมีอุ้งป่อง ๆ ที่มันถูกทวาดด้วยด้อยคำอันหยาบคาย

หรือถึงกับถูกทวาดตีหัวมัน ๆ

เจ้าชายสีทาร์ตตะยังได้พิจารณาเห็นต่อไปว่า

แม้ในขณะที่แห่งความบันเทิงในวันที่เราเรียง
ทำนองอยู่อย่างอื่น ๆ ก็ยังมีสิ่งอื่นอีกมากที่ไม่ได้รับ
ความฉลาดอย่างใดเหลืออยู่เป็นธรรมดา

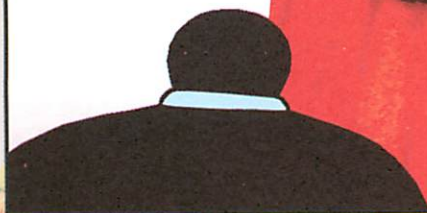
เมื่อพระองค์ทรงรำพึงอยู่เท่านั้นทั้งที่ยังทรงเอาวิ้งอยู่

ก็ได้มีพระหฤทัยถึงลงสู่หัวใจแห่งความคิด
จากระทั่งหมดความรู้สึกลึกลับต่อสิ่งทั้งปวง

ในขณะที่พระองค์ทรงมีจิตถึงแน่วแน่เป็นสมาธิ
ถึงขั้นที่เรือก้านแก้วใบใหญ่โอบอ้อมกอดว่า “ปฐมฌาน”

ตอน : บรรลุธรรมขั้นปฐมฌาน

พิธีโศกนาถะงานเลี้ยงได้สิ้นสุดไปแล้ว

พวกที่มีหน้าที่ทำการอารักขาเจ้าชาย

ระลึกขึ้นได้ถึงพระองค์

ก็รีบกลับมาผู้ที่ที่เขาได้ละทิ้งพระองค์ไว้

ครึ่งไม้ได้พบพระองค์ที่ป่าที่ตาใจ

แถมย้ายทันออกเสาะหาทุกหนทุกแห่ง

ในที่สุดเขาได้พบพระองค์ประทับนั่งเจี๊อบ

ราวกระรูปหินสลัก อยู่ภายใต้ต้นหว้าว่านเอง

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

เครื่องพันธนาการพระกุมาร

พระเจ้าสุทโธทนะ ได้ทรงรู้ว่านางพระทัยในการที่ได้ทราบข่าวว่า

พระโอรสของพระองค์ทรงเริ่มมีความคิดเห็นที่จริงจัง
ในปัญหาชีวิตและความหมายอันแท้จริงของชีวิต ก่อนเวลาอันควร

พระองค์ทรงเห็นว่าพระทัยเป็นอย่างยิ่งว่า

สิ่งที่พระเจ้าผู้ผู้สูงอายุได้เคยกล่าวไว้เมื่อแรกประสูตินั้น
บัดนี้จะเริ่มเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว

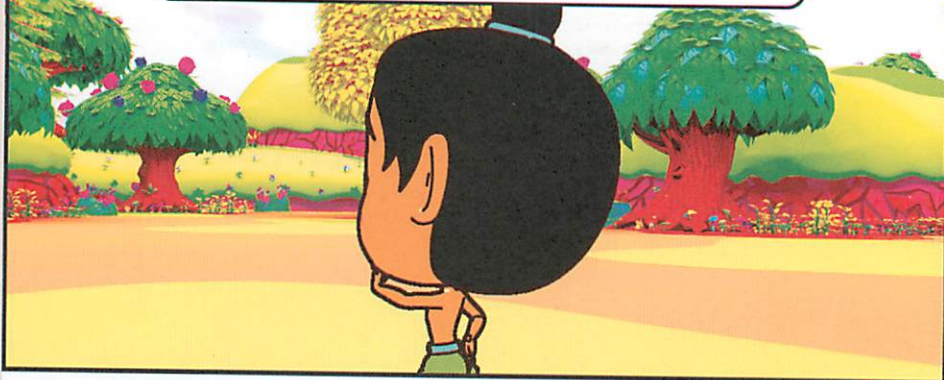
กล่าวคือ ความคิดของพระโอรสของพระองค์ได้เริ่มหมุนไปในทางธรรมเสียแล้ว

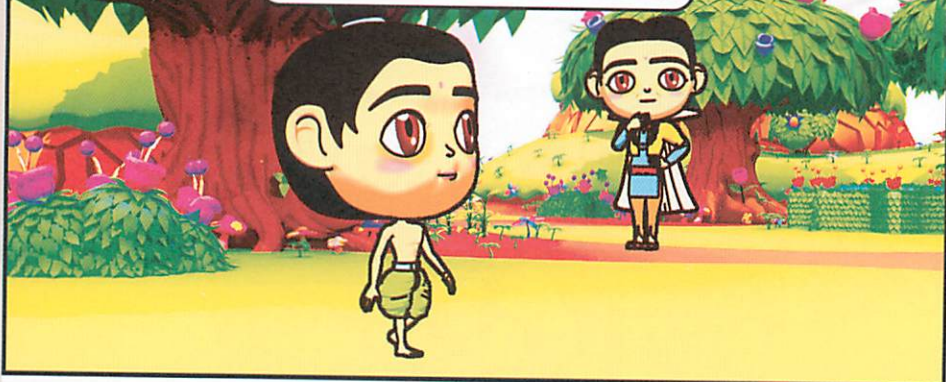
หากความคิดเหล่านี้ไม่ระงับไป

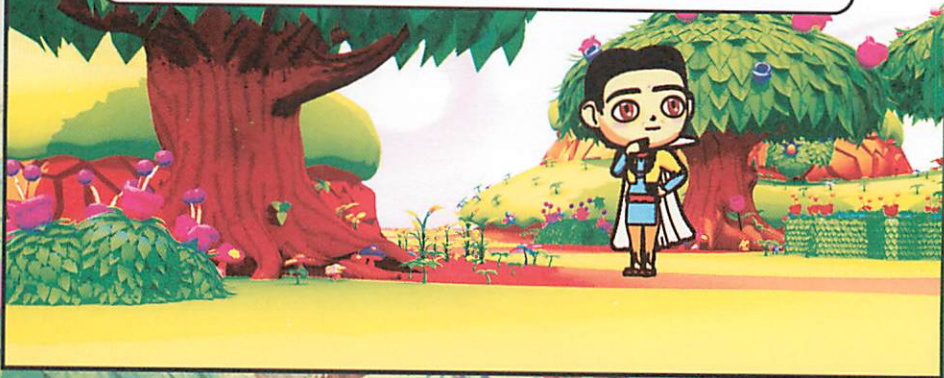
สิ่งที่พระองค์เคยทรงหาวันชีวิตบางอย่างจึงจักเกิดขึ้นโดยแน่นอน

คือเจ้าชายสีทนต์จะจักกลับบ้านเร็วอนไป

และพระองค์จักไม่เฝ้าพระโอรสเป็นผู้นับถือสิ่งแห่งประเทศของพระองค์

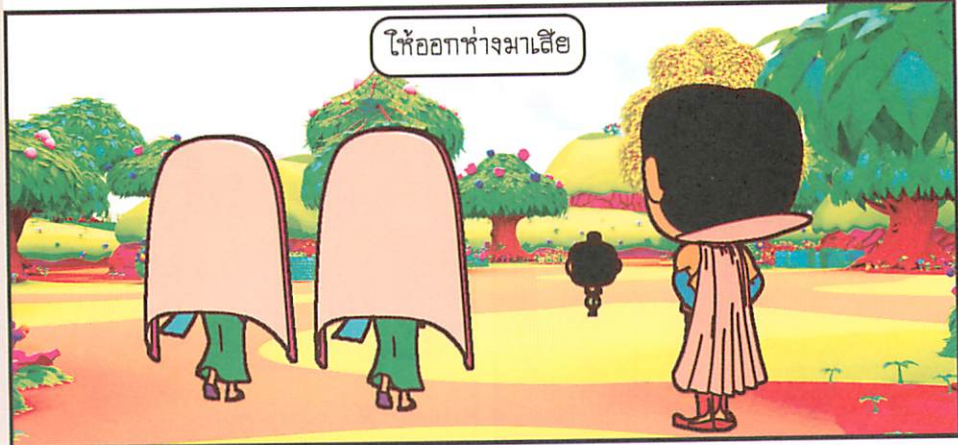
โหม่นะนั้น พระองค์

ทรงตกลงพระทัยที่จะทำอะไรบางอย่าง
เพื่อให้หม่น่าดวงจิตแห่งพระโอรส

ให้ออกห่างมาเสีย

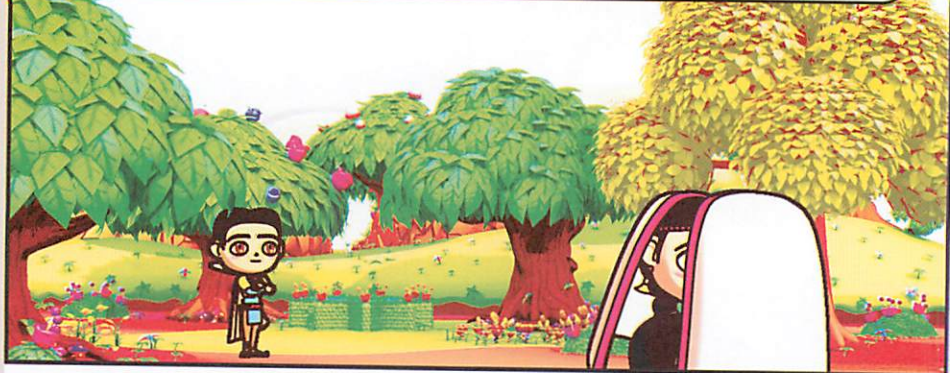
จากความคิดอันรุนแรงลึกซึ้งเช่นนั้น

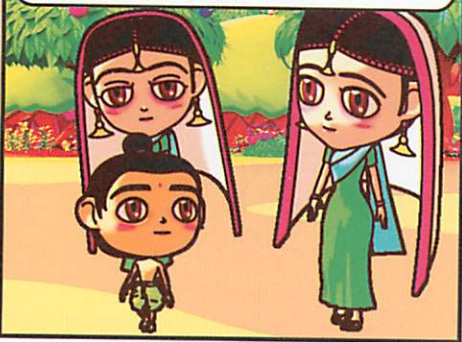
พระองค์ทรงตั้งพระทัย ในสิ่งที่
กระทำทุกวิถีทางที่จะทำได้

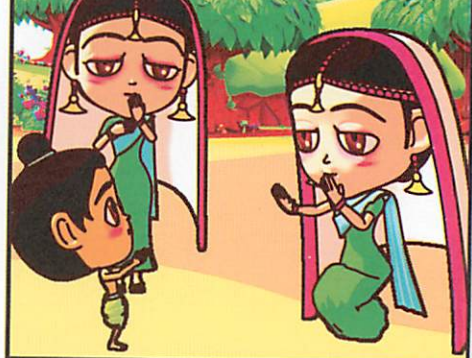
เพื่อให้ชีวิตในราชสำนักเป็นสิ่งที่น่ายินดี และเพลิดเพลินแก่พระโอรสของพระองค์

จนถึงกับพระโอรสจะทรงเลิกละความคิด
ที่คนทั้งหลายเขาไม่คิดทำเช่นนั้นเสียได้

ด้วยอำนาจแห่งความเพลิดเพลินนั้น

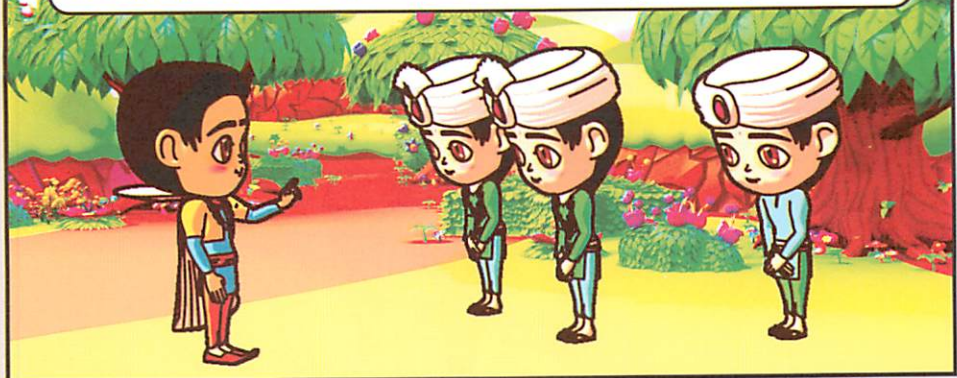
พระองค์รับสั่งแก่พวกช่าง

ให้สร้างปราสาทอันสวยงามขึ้น
ถึง ๓ ปราสาท สำหรับพระโอรส

ปราสาทหลังที่หนึ่ง สร้างขึ้นด้วยไม้แก่นอย่างดี ภายในมีตัวไม้สีดำอันมีกลิ่นหอม

ภายในปราสาทอันอบอุ่นสบายหลังนี้ พระองค์ทรงพระประสงค์ให้พระโอรสประทับอยู่ตลอดฤดูหนาว

ปราสาทหลังที่สอง

สร้างขึ้นด้วยหินอ่อนวัตมันเฮินเนียน
เพื่อให้เหมาะสมและมีความสุขที่จะอาศัยอยู่ตลอดฤดูร้อน

อันเป็นเหตุที่ทุกๆ สิ่งภายนอกปราสาทนั้น
ทำสิ่งร้อนระอุอยู่ด้วยแสงแดดอันแสบตา

ปราสาทหลังที่สาม สร้างขึ้นด้วยอิฐอย่างดี หลังคามุงด้วยกระเบื้องสีเขียว

เพื่อทันฝนเย็นตกหนักในฤดูมรสุม

ปราสาทหลังสุดท้ายนี้ พระราชาทรงมุ่งหมายให้พระโอรสประทับอยู่ตลอดฤดูฝนให้เป็นสุข

ปราศจากความรบกวนของควมชื้นและความเย็นเยือกแห่งฤดูฝน

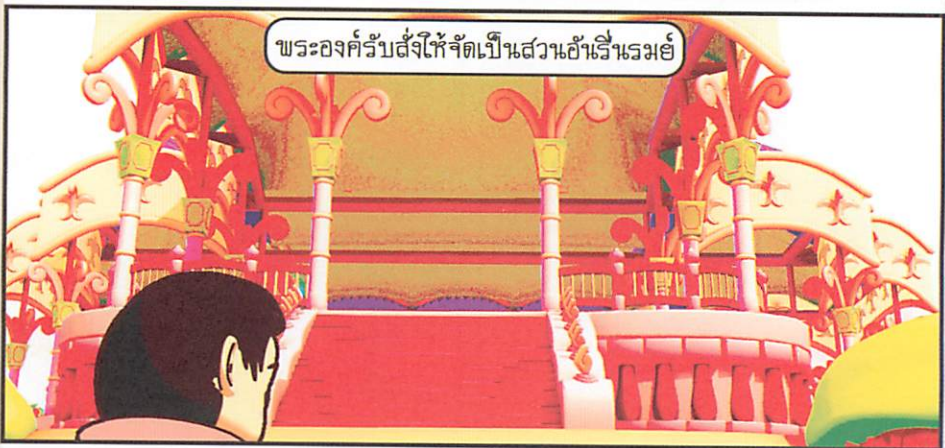

รอบบริเวณแห่งปราสาทเหล่านี้

พระองค์รับสั่งให้จัดเป็นสวนอ้าเร้ารมย์

ประดับด้วยไม้ร่มเงาและไม้ดอกไม้
นานาพันธุ์ พร้อมทั้งสระน้ำ

อันมีน้ำต้อเทน้ำออกได้
ปลุกบัวทุก ๆ สีในสระเหล่านี้

เพื่อว่าพระโอรส

จะได้ออกดำเนินเที่ยวหรือขี่ม้าเล่น
ได้ทุกคราวที่ทรงงพระประสงค์

และจะได้รับอากาศเย็นอันบริสุทธิ์

รับความร่มรื่น และทั้งความงาม
ของดอกไม้ทุกทิศทาง

ที่พระโอรสจะทอดสายพระเนตร

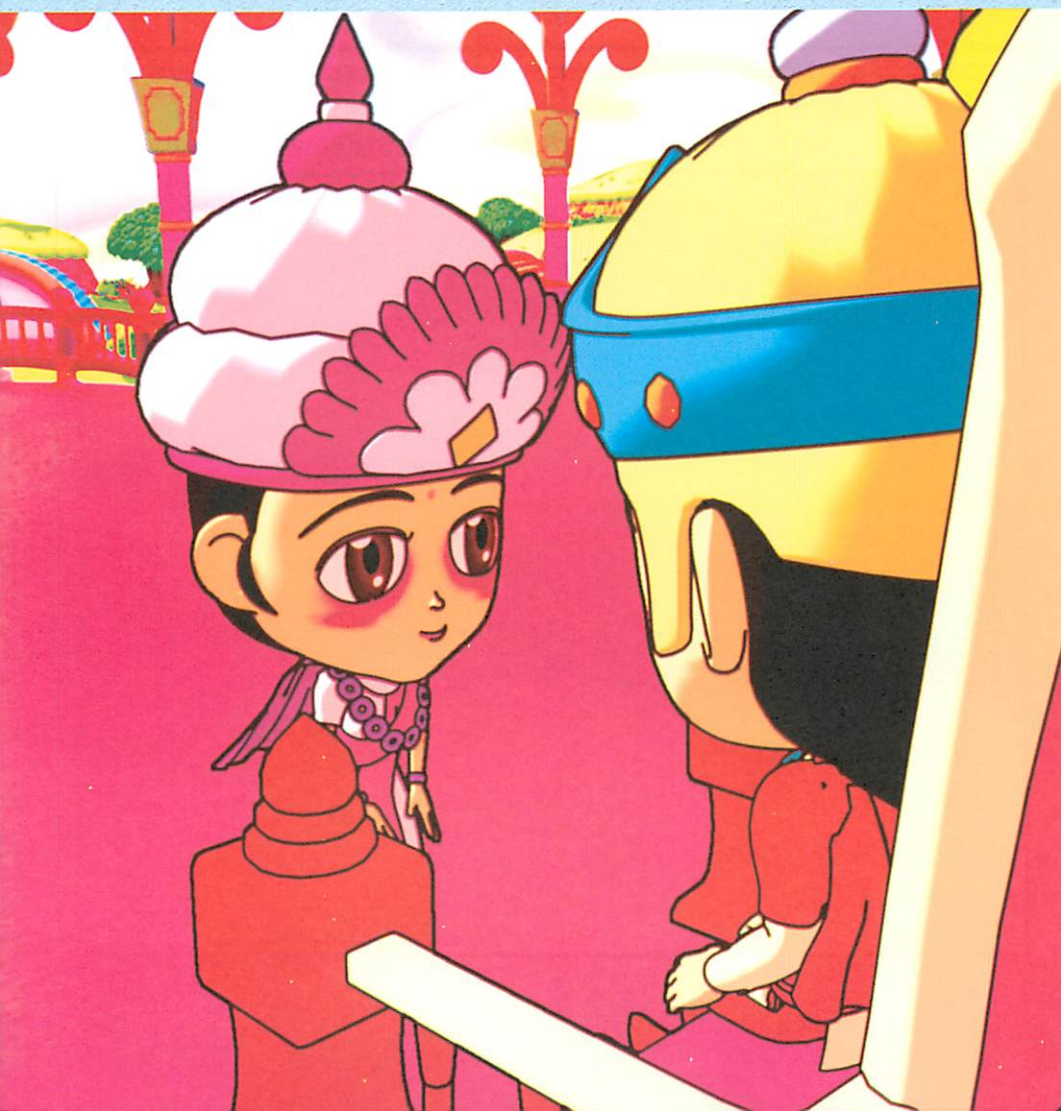
ตอน : เครื่องพันธนาการพระกุมาร

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

เจ้าหญิงยโสธรา

ในที่สุดเจ้าชายได้ทรงเริ่มเจริญวัยขึ้นมาจากเป็นหนุ่ม

แต่สิ่งอันน่ารื่นรมย์เหล่านี้ก็ยังคงเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่าอะไร
ในการที่จะหลุดความติดอันลึกซึ้งของเจ้าชายได้เลย

พระราชินีได้ทรงสังเกตเห็นความจริงข้อนี้

ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์
คิดดำริจัดทำขึ้นนั้น

เป็นสิ่งที่ล้มเหลว ไร้ผลโดยสิ้นเชิง

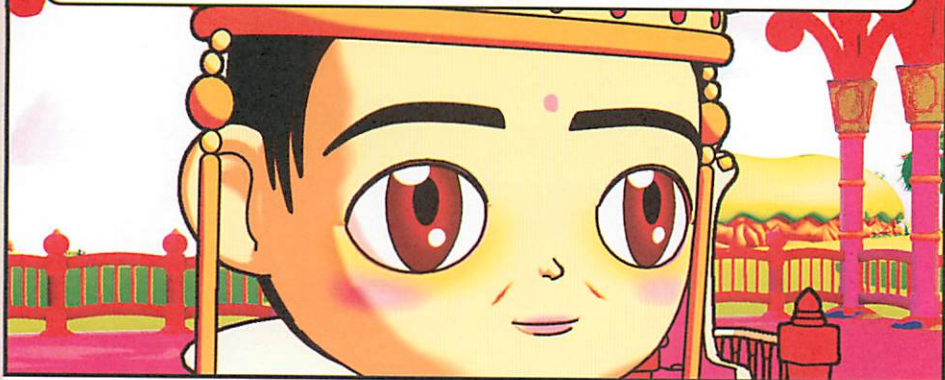

พระองค์ทรงเรียก
ประชุมอำมาตย์ทั้งหลายของพระองค์

แล้วรับสั่งถามคนเหล่านั้นว่า
ยังมีอะไรวิธีใดอีกบ้าง

ที่พระองค์จะทรงสามารถจัดทำเพื่อไม่ให้ต้อยคำพยากรณ์เกิดเป็นความจริงขึ้นมา

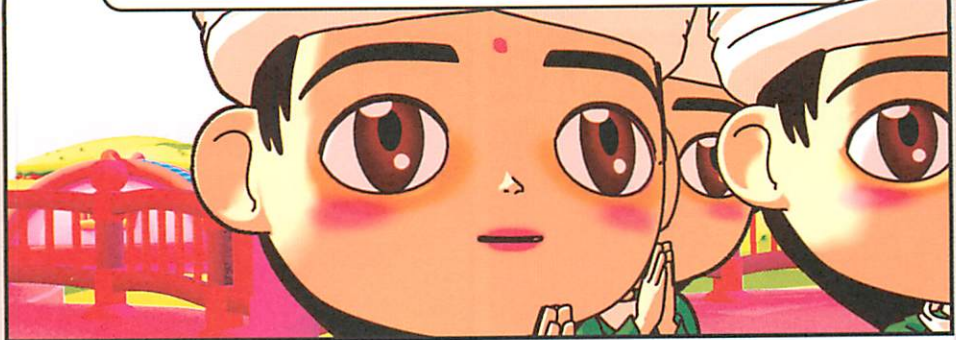
อำมาตย์ทั้งหลายได้กราบทูลถวายความคิดเห็นของตนๆว่า

ทางที่ดีที่สุดในการยึดหน่วงจิตใจของเจ้าชาย
คือจัดการให้เจ้าชายได้สมรสกับสตรีที่สวยที่สุดเสีย

พร้อมกับทูลอธิบายว่า การทำเช่นนี้ เจ้าชายจำພໍ້ພັນອຸ່ກັບພະຮ່າອາ
ຈາໄມ່ີເວລາທີ່ຈະຫວນຄິດຕິງສິ່ງອື່ນໄດ

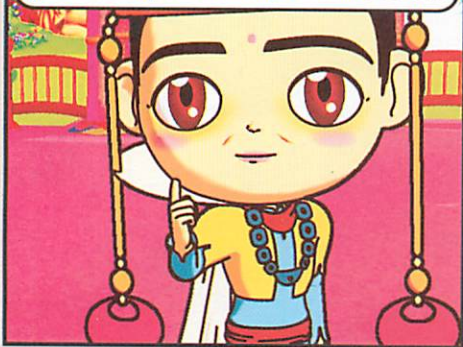
ຈາເວລາລ່ວງໄປຕູ

ເມື່ອໄດ້ທາງຈພິຈາຣນາອຸ່ກູ່ກູ່ໜຶ່ງແລ້ວ ການຄິດອັນແອບຄາຍກໍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ

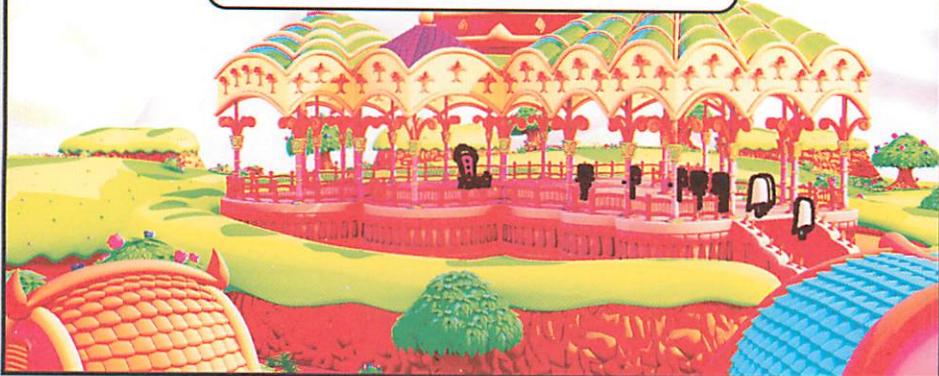
พระองค์ทรงบัญชาให้บรรดาหญิงที่มี
รูปร่างงามที่สุดทั้งหมดในประเทษของพระองค์

มาสู่นคราภิลาพัสดุ์

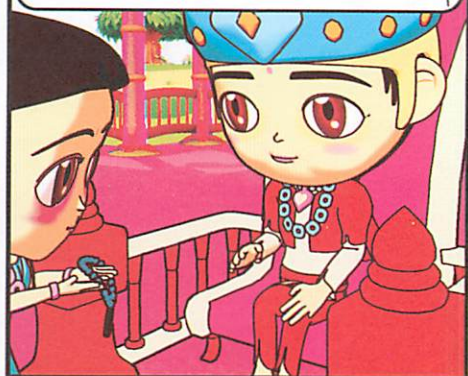
ในที่สุดวันแห่งการประกวดความสวยงามก็มาถึง

บรรดาหญิงสาวที่งดงามที่สุดในประเทษ

ได้เดินผ่านพระพักตร์เจ้าชายโตอสาตบที่ละคนๆ

เป็นขบวนแห่งความงามอย่างแพรวพราวทอตาเป็นที่สุด

แต่ละครได้รับพระราชทานรางวัล
จากพระหัตถ์ของเจ้าชาย

สตรีเหล่านั้น

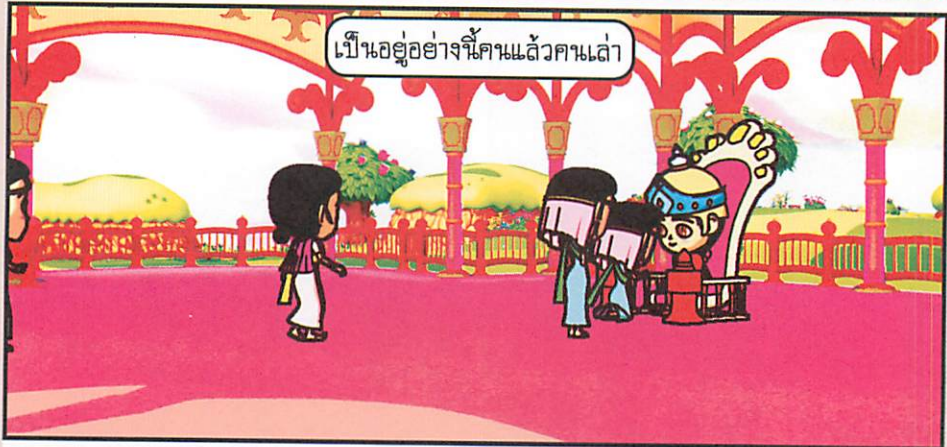

แทนที่จะรู้สึกยินดีในการที่ได้มีเกียรติ
เข้ารับของรางวัลจากพระหัตถ์เจ้าชาย

กลับมีแต่ความกลัวจนสะทกสะท้าน

แต่ในที่สุด ยังมีสตรีสาวอีกคนหนึ่ง

ได้เดินเข้ามาช้ากว่ากำหนด

ทุกครั้งที่เฝ้าดูอยู่ใกล้ๆ ก็ได้สังเกตเห็นว่าเจ้าชายได้มีอาการสะดุ้งนิดๆ

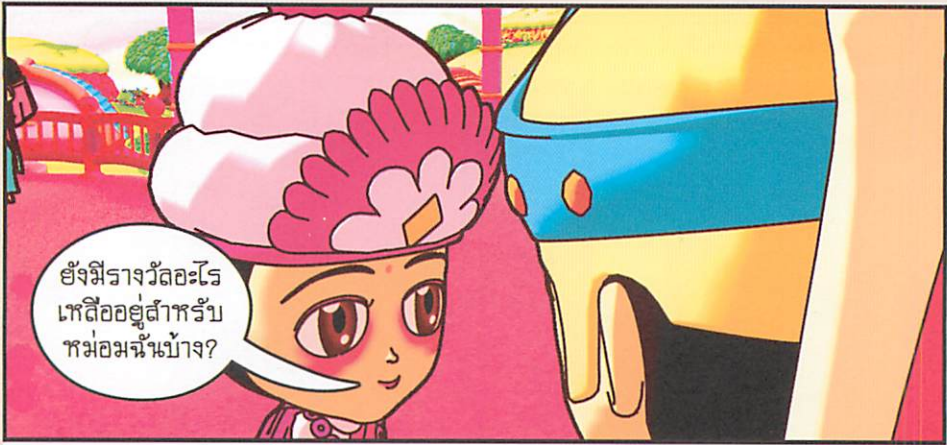

เมื่อสตรีผู้นี้เดินมาตรงพระพักตร์

มองพระพักตร์เจ้าชายอย่างตรงๆ
แล้วยิ้ม พร้อมกับถามขึ้นว่า

ตอน : เจ้าหญิงยโสธรา

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

การประลองฝีมือ

พระเจ้าสุทโธทนะได้ทรงจัดส่งคนของพระองค์

ไปผู้สวามิภักดิ์พระเจ้าสุปปหาระ

เพื่อทูลขอพระธิดาอันมีนามว่าอโสธรานั้น เพื่อบริเวทน์สมรสกับเจ้าชายสีภรทัตตะ

มีธรรมเนียมประเพณีอยู่อย่างหนึ่ง

เมื่อชายหนุ่มคนใดประสงค์จะสมัคร ข้อแรกเขาจะต้องแสดงตนเอง
ให้คนทั้งหลายนึกเห็นว่า ตนเป็นผู้ฉลาดและเชี่ยวชาญในการขี่ม้า

การใช้คันศรแลลูกศร และ การใช้ตาเช่นเดียวกับชายหนุ่มอื่นๆ

ครั้นถึงวังเฒ่า

ข้าพหล่มผู้ฉลาด และเข้มแข็งแห่งแคว้นเศวตาคะ ทั้งหมดก็ได้มาประชุมพร้อมกัน

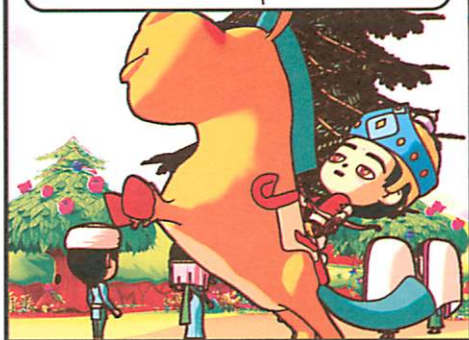
ณ สยามอันเป็นาที่ประลองฝีมือในเกวรางบิลพัสต์

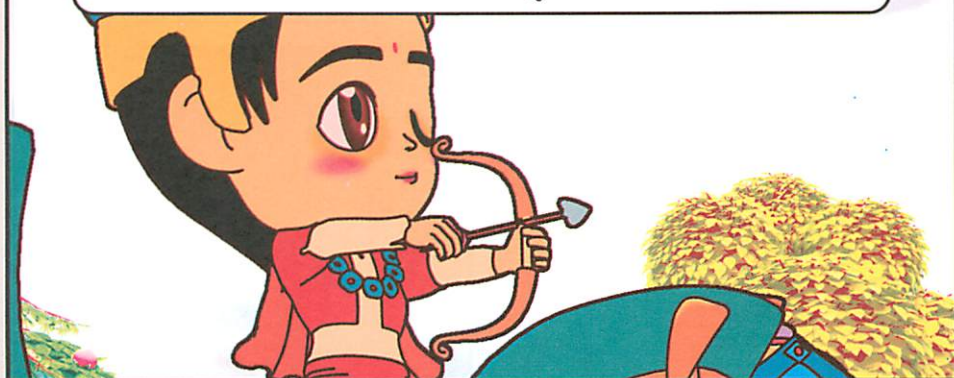
เจ้าชายอิศรทัตตระทรงขี่ม้าขาวชื่อ ทัณฐกะ

แสดงความสามารถอาจหาญในการขี่ม้าที่
ประกวดกับคนอื่น ๆ ในถ้ำอิศร

พระองค์ทรงสามารถส่งลูกศรไปได้ไกล

และแม่นยำกว่าคนหนุ่ม ที่ถือกำเนิดเวลานั้นว่าอิศรได้เก่งที่สุดใประเทศนั้น

กล่าวคือ เจ้าชายเทวทัตซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของพระองค์นั่นเอง

ในการประลองฝีมือทางการฟันดาบนั้นแล้ว

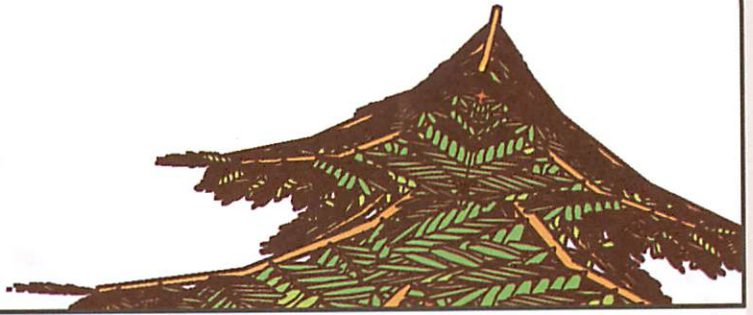
พระองค์ได้ทรงฟันต้นไม้ล้มลง ต่แรกหนึ่ง
ต้นไม้ก็ยังคงยืนต้นอยู่

ทำให้ผู้ที่คอยดูอยู่นั้นคิดไปว่าต้นไม้ล้มยังไม่ถูกตัด

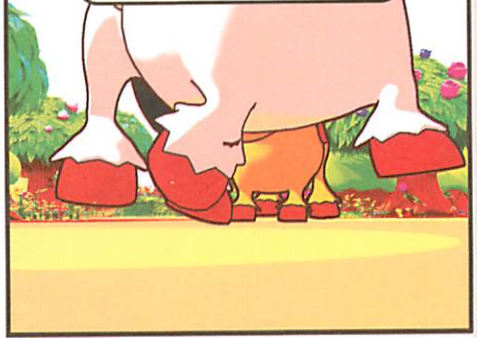
จนกระทั่งมีลมโหมมา จึงได้ค่อยๆ ล้มไปสู่น้ำเต้าน

อันดับต่อไป เป็นการประลองฝีมือทางการแข่งม้า
โตออค้อม้าที่ชนะถูกเสีขาวให้เท่าเร็วของพระองค์

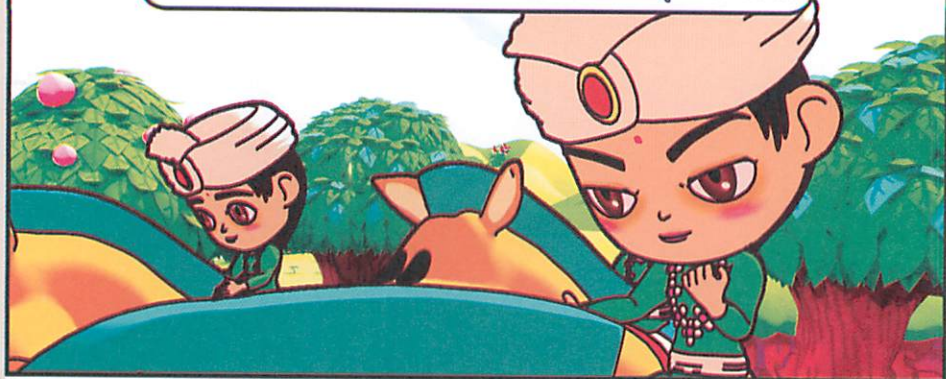
เจ้าชายดิการ์ดีตะ
สามารถจับที่ม้าที่ชนะ

ทั้งท่างผู้ฮันไว้เบื้องหลังได้โดยง่ายตาย

นักแบ่งตัวอากันเริ่มพากันไม่พอใจ และมีบางคนก็พูดแก้แค้นว่า...

ตั้งนั้น บรรดาเจ้าชายหนุ่มทั้งหลาย
จึงได้พยายามทำทุกวิถีทางของตนที่จะจับม้าตัวนั้น

และขึ้นไปนั่งบนหลังของมันให้ได้
แต่ผลปรากฏว่า ทุกพระองค์

ได้ถูกม้าอันสาบองและตู่ร้ายตัวนั้น

สะบัดให้ตกลงมายังพื้นดินทุกคราวไป

แต่เจ้าชายยสัทธิ์ก็ได้ทรงตำเริญอย่างแหม่ข้าเป็นปรกติ

ตรงแนวไปยังมีตัวนั้น

พร้อมกับบถ่าวค้ำอ้อหวาน
ที่หูของมันสองสามคำ

และพระองค์ได้ทรงตบเบาๆ
ที่สีข้างทั้งสองของมัน

การกระทำได้ในชั้นต้นนี้
ก็ทำความประหลาดใจให้แก่ทุกคน

ในการที่ม้าร้ายตัวนั้นยอมให้ใจ ไม่กระตือกรกระตัก
และท้ายจึงยอมให้เจ้าชายขี่บนหลัง

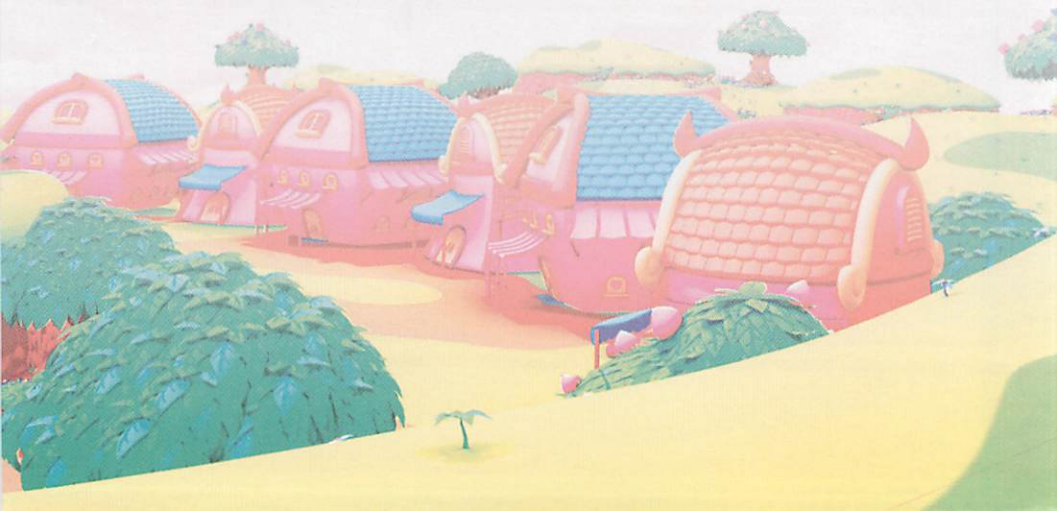

ทางฝ่ายพระเจ้าสุปปพุทธะ พระบิดาแห่งเจ้าหญิงโยโธธราทได้ทรงเห็นพระองค์นี้

ทรงยินยอมยกธิดาของพระองค์ให้เป็นพระชายาของเจ้าชายหนุ่มด้วยความเต็มพระทัย

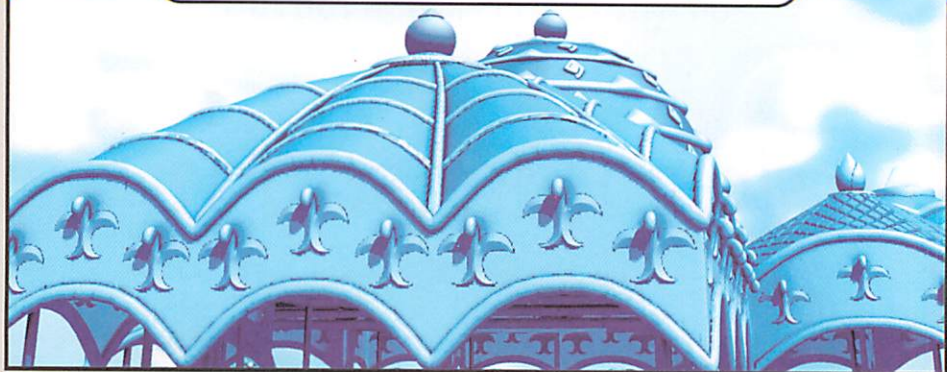
การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

ขัดขวางการผนวช

เจ้าชายสิทธัตถะได้ทรงสนมรสกับพระนางยโสธราผู้เลอโฉม

ในท่ามกลางความชื่นชมยินดีอันใหญ่หลวงของคณาภูกาหมู่เหล่า

เฝ้ามองพระเจ้าสุทโธทนะเริ่มทรงตั้งพระทัยว่าพระโอรสของพระองค์
จักไม่ทรงใฝ่ฝันถึงการสละบัลลังก์ออกไปผนวชเป็นนิกายบวชอีกต่อไป

แต่เพื่อให้เป็นที่แน่นอนยิ่งขึ้น

พระราชาก็รับสั่งมิให้ผู้ใดผู้หนึ่งเฝ้า

เฝ้าถึง สิ่งๆเข้ามาซึ่งความเศร้าสลด เช่น ความแก่ ความเจ็บ หรือความตาย เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น พระราชาก็ได้รับสั่ง
ให้คนรับใช้ทั้งภายใน และภายนอก

ที่มีลักษณะต่อรูปร่างหน้าตาไปในทางขรธา
หรืออ่อนเพศ หรือเจ็บไข้ได้ป่วย

ให้ออกไปเสียให้พ้นจากเขตวังของพระราชโอรส

พระราชาทรงมีพระราชโองการห้ามเฝ้าบรรดาทุกคนที่แวดล้อมเจ้าชายอยู่

ต้องแสดงอาการรื่นเริงบ้านเกิดสุดชิ้นแม่ไม้

จนตลอดทั้งวันทั้งคืน

เพื่อความมุ่งหวังของพระองค์เป็นไปสมบูรณ์ตามนั้น

พระราชารับสั่งให้สร้างกำแพงสูงๆ ล้อมปราสาท และอุทยานของเจ้าชายเอาไว้

และทรงบังคับอย่างเหี้ยมขาดแก่ผู้เฝ้าประตูทั้งหลาย

ว่าเราจำต้องไม่ยอมให้เจ้าชายเสด็จออกไปนอกกำแพงนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ

แม้พระราชาก็ได้ทรงจัดสรร
ให้มีการบำรุงบำเรอแวดล้อมพระโอรสของพระองค์สักเพียงใด

เจ้าชายสิทธัตถะก็ยังทรงไม่รู้ลึกเป็นสาว
เจ้าชายอิ้งทรงไม่พอพระทัยมากยิ่งขึ้น

ในการเป็นอยู่อย่างถูกปิดตายเช่นนั้น
พระองค์ทรงประสงค์ใครจะเห็นโลก

มากกว่าที่มันมีอยู่ภายในกำแพงของพระองค์

พระองค์ได้กราบทูลพระบิดากลับแล้วซ้ำอีก

ว่าพระองค์จำไม่มีความสุขใจได้เลย

ถ้าหากว่ามิได้ออกไปเห็นสิ่งเหล่านี้

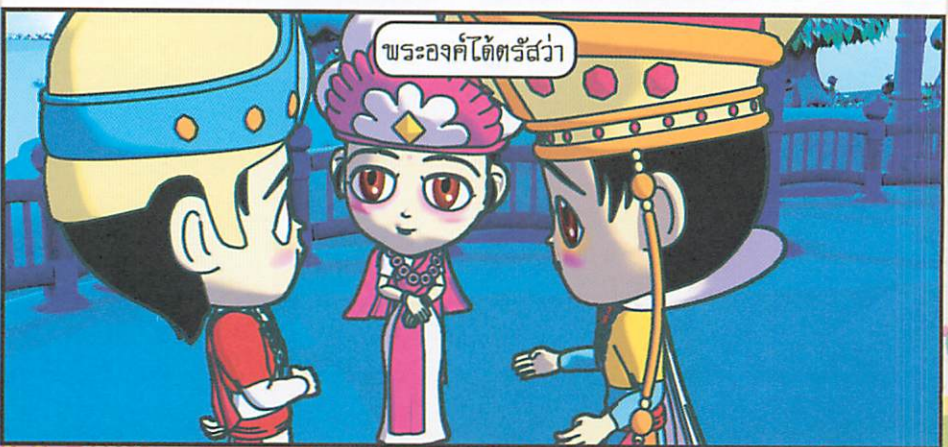
กาลล่วงมากระทั่งวันหนึ่ง อันเป็นวันซึ่งพระราชอำนาจ
ไม่สามารที่จะทรงงานความรบเร้าของพระโอรส

ใการที่จะออกไปดูสิ่งต่างๆ
ภายนอกกำแพงได้อีกต่อไปแล้ว

พระองค์ได้ตรัสว่า

ตีแล้วลูกเอ๋ย!
เจ้าควรจะไปเที่ยวมาหาอากว้าง
ว่าเขาเป็นอย่างไร แต่ต้องให้พ่อได้เตรียมสิ่งต่างๆ
ให้พอเหมาะแก่การที่ลูกรักคนเดียวของพ่อจะไปดูเสียก่อน

พระราชารับสั่งให้แจ้งข่าวแก่ประชาชนทั้งปวง

เพื่อทราบว่พระโอรสของพระองค์จักเสด็จประพาสนครในวันที่กำหนดให้

และให้ทุกคนเรียนรู้เรื่องที่ต้องทำความสะอาดบ้านเรือนให้
ทาสีใหม่ ประดับดอกไม้เทียนประติมากรรมและหน้าต่าง

และทำทุกอย่าง อย่างให้ดูงดงามได้ สุดความดีมารดก็จะพึงกระทำได้

พระองค์ทรงมีพระราชโองการเด็ดขาด มิให้คนตาบอด คนง่อยเปลี้ย
คนเจ็บป่วยชนิดใดๆ ก็ตาม ออกมาสู่ถนนทุกสายในวันนั้น

พระราชโองการยังมีอีกว่าในวันนั้นต้องไม่มีการห้ามศพไปสู่ป่าช้าเลยเป็นอันขาด

ให้เก็บศพรอไว้จนกว่าจะถึงวันรุ่งขึ้น

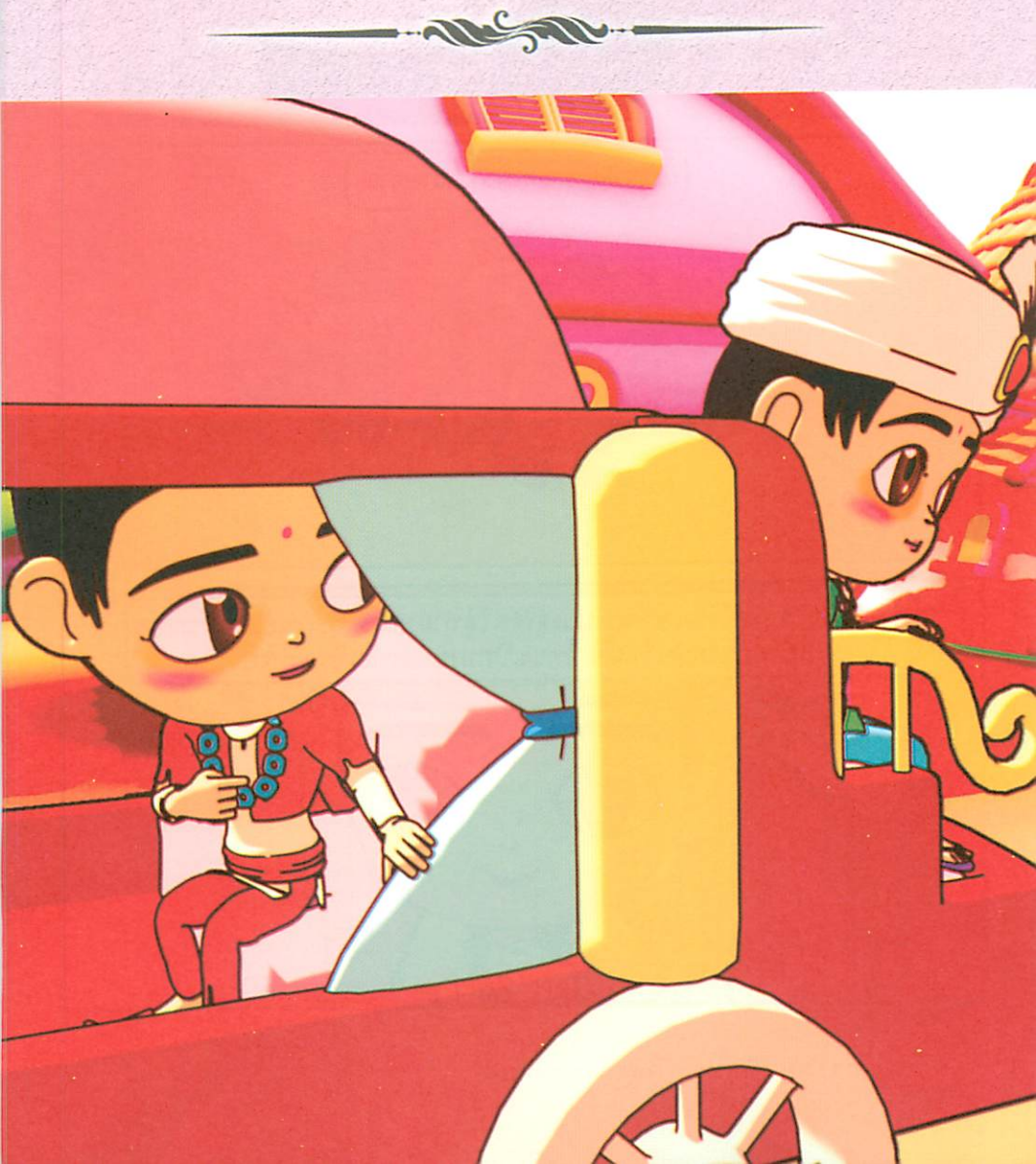

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

ประพาสพระนครครั้งแรก

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมแล้ว เจ้าชายสิริภรต์จะได้เสด็จออกจากวัง
ประทับบนราชรถคันงามของพระองค์

เสด็จประพาสตามถนนสายต่างๆ

ฝ่ายพระราชบิดาเมื่อได้ทรงเห็นว่าประชาชน ได้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์
อย่างเคร่งครัดเช่นนั้น ก็ทรงเบิกบานพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

แต่ในที่สุด ได้มีข่าวราคาหนึ่ง

พอาามของกาดเดินไปตามถนน
อย่างเไม่เอาใจใส่ต่อฝูงชนอื่นใด

กำลังเื่อรวรองวขออาหารกินจากประชาชนที่ผ่านไป ด้วยความทิวโหย

ผู้คนเหล่านั้นได้พากันพอาามรีบรุมจับต่อนตาแก่คนเี้ให้กลับเข้าไปยังบ้านของเภาเสื่อ

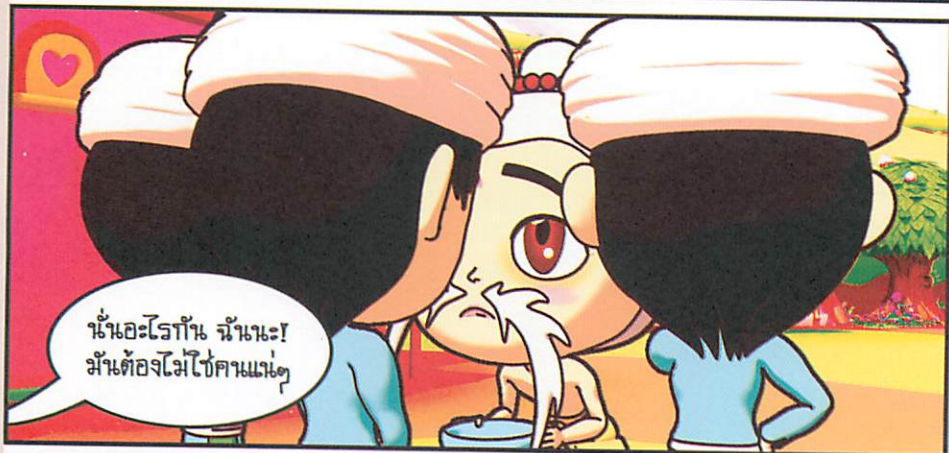
เจ้าชายสิทธัตถะได้ทอดพระเนตร
เห็นคนแก่คนงั้นเสียก่อนแล้ว

พระองค์ได้รับสิ่งตามมาจมน้าะ
สารทิคนโปรดทของพระองค์

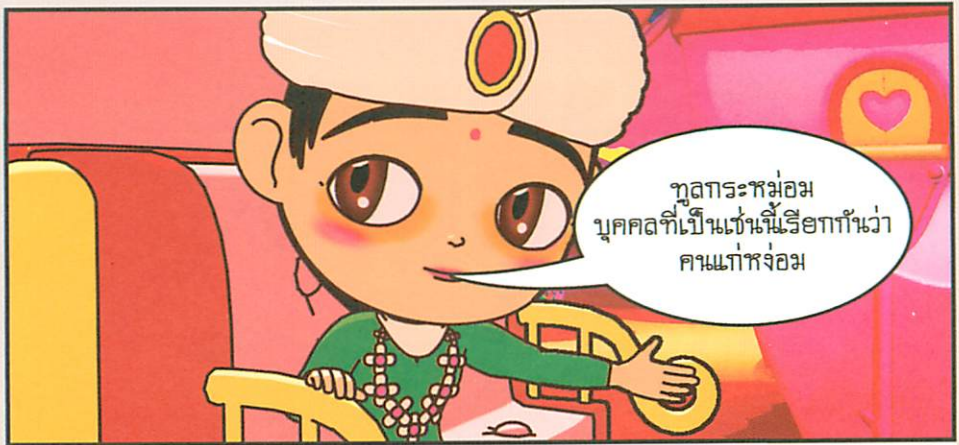

น้ำะอะไรกัน น้าะ!
มันต่องไมใช่คนแก่เน่ๆ

บอกน้ำะก็เถิด น้าะ!
ว่ามันทมาทความว่า
อ่าไรกัน?

ทูลกระหม่อม
บุคคลที่เป็นเช่นนี้เรียกว่าเจ้า
คนแก่หังจอม

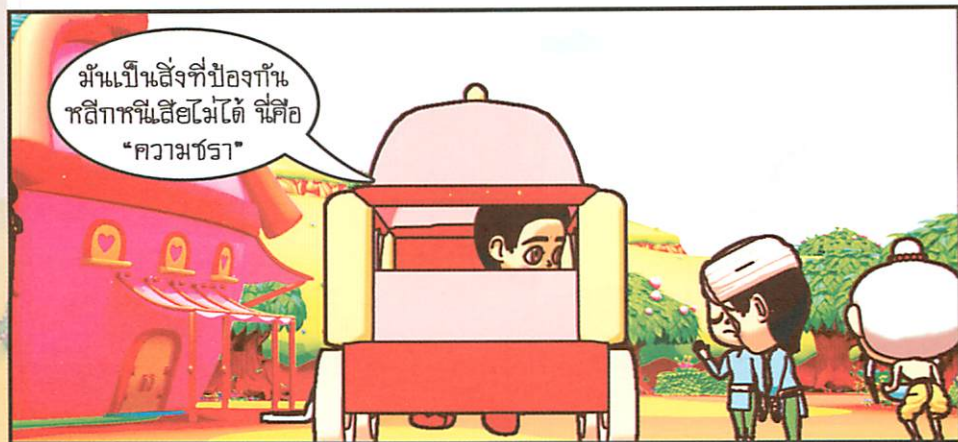

เขาไม่ได้เป็น
เช่นเจ้ามาแต่กำเนิด
เขาเกิดมาสู่โลกนี้เช่นเดียวกับ
คนทั้งหลายอื่น
แต่เมื่อเขามีชีวิตอยู่
ในโลกนี้เขาเข้า
เขาก็เป็นดังนี้

เป็นตั้งนั่นแหละ
ทุลาระห่อมมาทุกคาในเโลก
เมื่อมีชีวิตอยู่่านเข้าแล้ว
จักต้องเป็นเหมือนนุคคณนี้

มันเป็นสิ่งที่ป้องกัน
หตุภคณในสือไม่ได้ นีคือ
“คววมชธา”

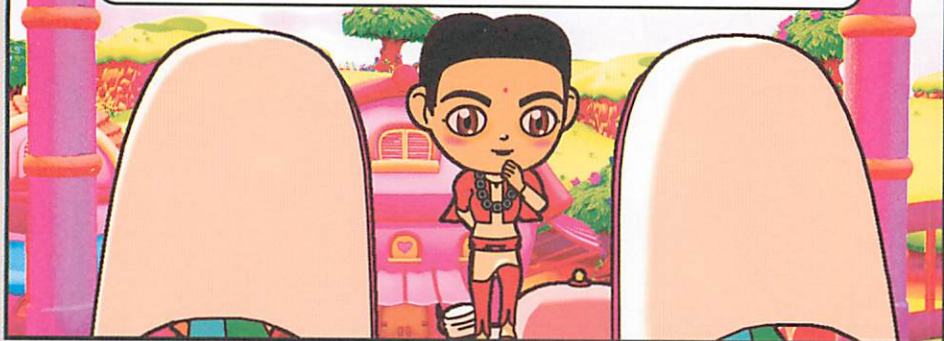
เจ้าชายสิทธัตถะรีบสั่ง
ให้เอาหน้าพระบังกรถกลับวังในทันที

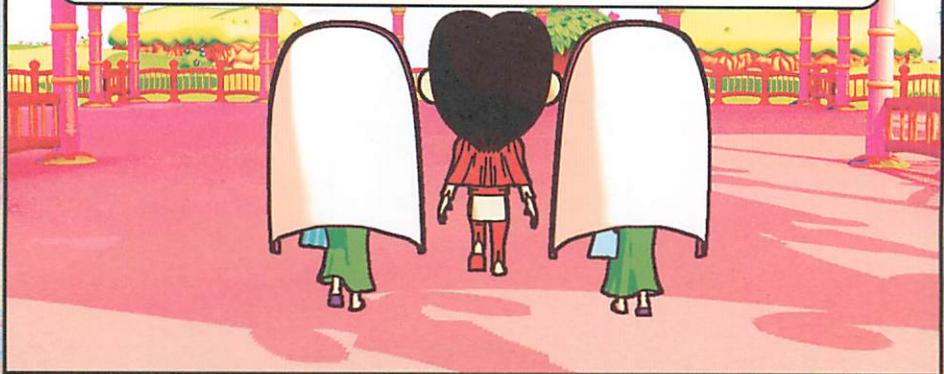
พระองค์ไม่เมตตาใจที่จะ
ประพาศนครอีกต่อไปในวันนั้น

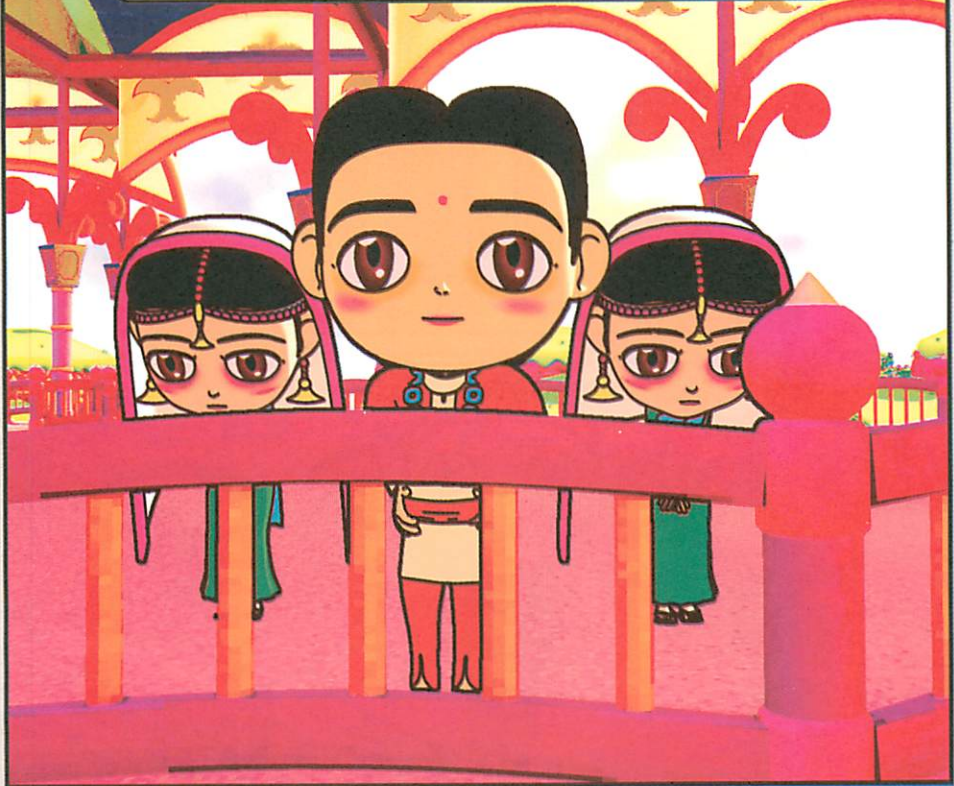
เมื่อพระองค์เสด็จกลับถึงพระราชวังแล้ว พระองค์เริ่มทรงจงดวงพระทัยว่า
จักไม่มีใครสักคนหนึ่งในบรรดาคนจำนวนมากมายืนเฝ้าโลกนี้

ที่จักตั้งใจค้นหาให้พบวิธีที่จะหนีออกไปเสียให้พ้นจากความขมขื่นบ้างเลยหรือ?

หากพระองค์จักทรงพยายามแล้วพยายามอีกให้เต็มความสามารถ
หลุดการกระทำอย่างอื่นเสียทั้งสิ้น คิดและกระทำแต่สิ่ง ๆ เดียวนี้แล้ว

จักไม่สามารถพบวิธีที่จะก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่คนทุกคนในโลกบ้างเลยหรือ?

พระราชาทรงทราบถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในท้องถนนนี้ทุกประการ

และพระองค์ทรงเสียพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

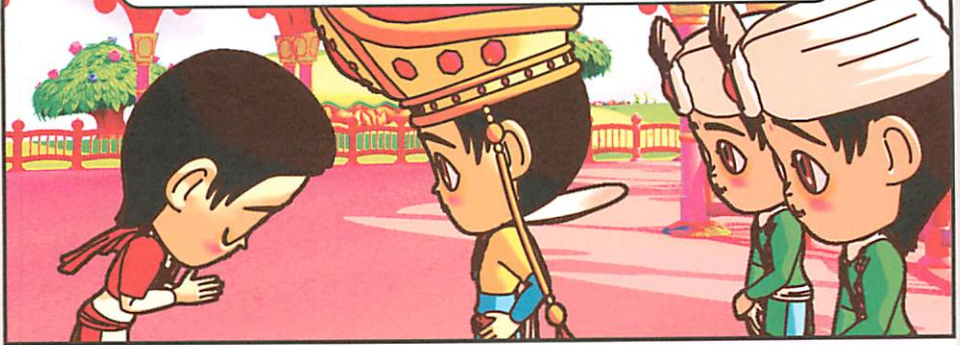
พระราชาก็ได้ทรงแสวงหาสิ่งเพติดเพติด
สิ่งกุศานอย่างอื่น มาบำรุงบำเรอแก่
พระโอรสของพระองค์อีกมากมาย

เจ้าชายหนุ่มไม่ทรงแสร้งแสร้งใจในสิ่งเหล่านี้

ท้าวทรรณวิจวอนพระบิดา ขอให้ทรรณอนุญาตให้พระองค์
เสด็จประพาสนครอีกครั้งหนึ่งตามลำพัง โดยไม่ต้องให้มีใครทราบน

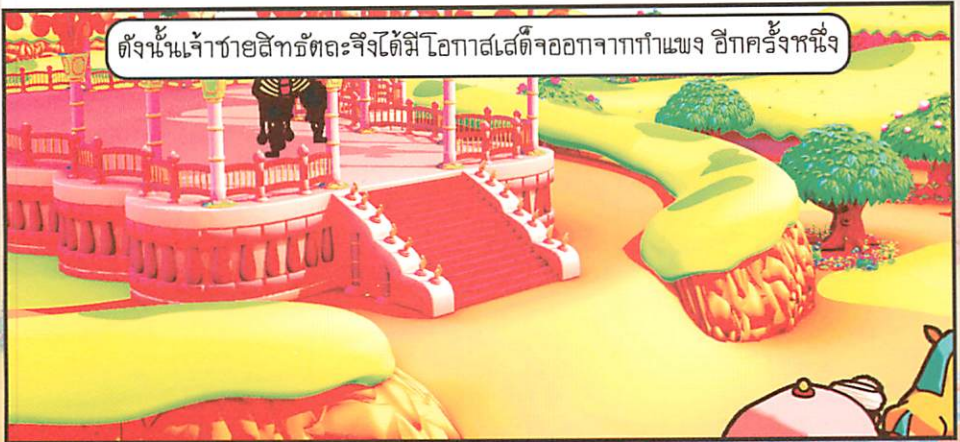
ด้วยความรัก และสงสารแห่ง
น้ำพระทัยของพระราช

จำเป็นต้องทรรณอนุญาตให้เจ้าชาย
เสด็จประพาสนครได้ตามประสงค์

ตั้งนั้นเจ้าชายสีหราชตระจะจึงได้มีโอกาสดำเนินออกจากการทำแฉง อีกครั้งหนึ่ง

ตอน : ประพาสพระนครครั้งแรก

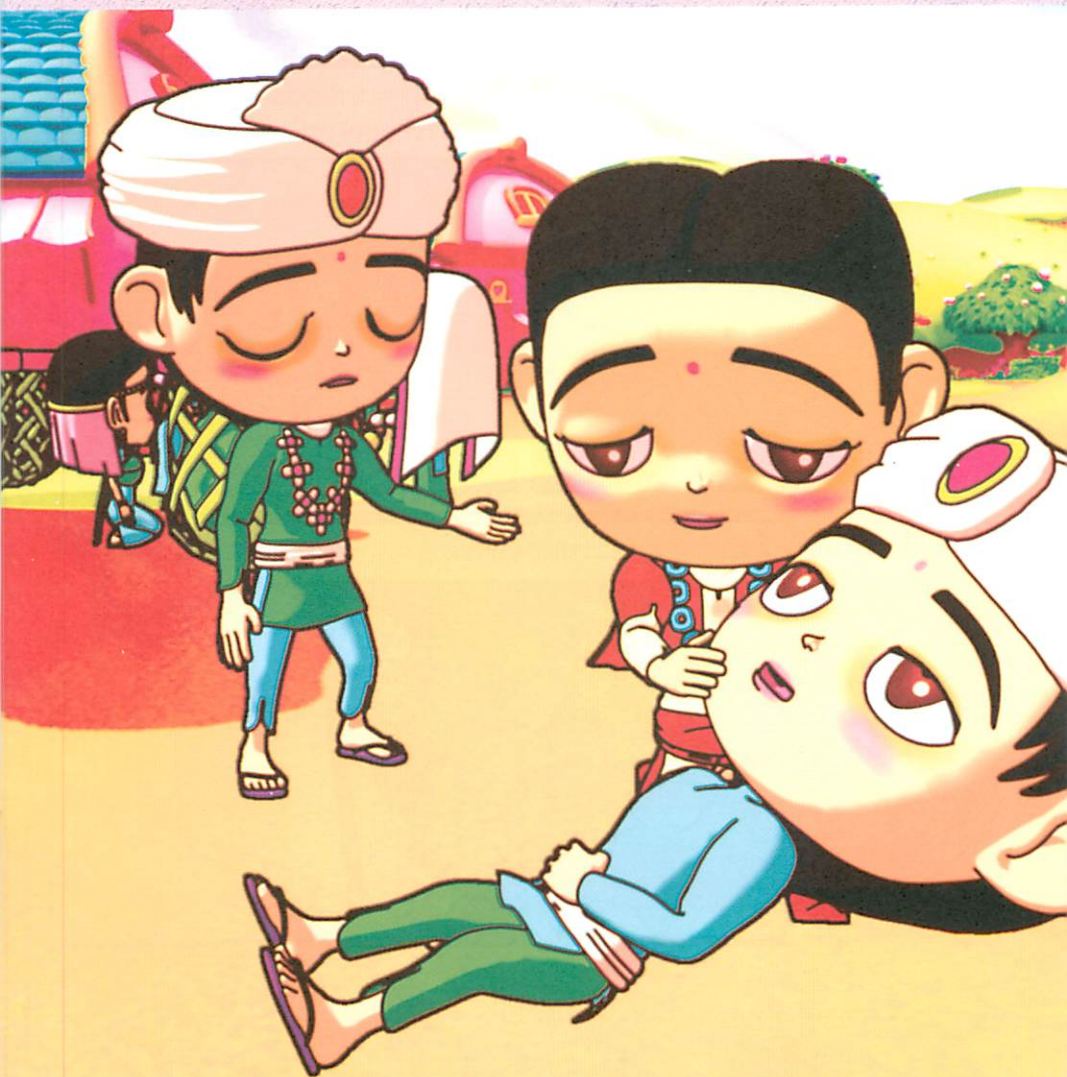
จบ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

เหตุสู่การเป็นบรพชิต

ในครั้งนี้ พระองค์ได้เสด็จดำเนินด้วยพระบาท
แทนการเสด็จด้วยราชมรถและ ไม่มีใครตามเสด็จนอกจากนายหน้าฯ

ตามทางที่ผ่านไปมีช่างเหล็ก
ทำสิ่งตีเหล็กที่วางอยู่บนแท่ง ด้วยก้อนใหญ่

มีช่างเพชรพลอยและช่างทอง
ทำสิ่งทำและจำหน่ายเครื่องเพชรพลอย

ตามนางสายเต็มไปด้วยร้านรวงของคนอ้อมผ้าร้านทำขนมที่ปรุงเสร็จใหม่ ๆ

ขณะที่พระองค์เสด็จไปตามถนนสายต่างๆ อยู่ไหน

พระองค์ทรงเห็นข้าอคนคนหนึ่ง

ทำสิ่งไหนบิดตัวไปมาอยู่กลางฝูงตัวท่าทาง
สิ้นเปลืองตามหน้าตามตาและตามเนื้อตัว
เต็มไปทั่วอุจตสีม่วงอันน่าอหะอาย

น้ำเฝ้าตากลอกไปทลอกมา เมื่อพอาามจะลุกฮีน
ก็กดับล้มพาดอย่างทิ้งตัวลงไปฮึกโตยแรง

พระองค์ได้ทรงวิ่งตรงไปยังชายคนนั้นในทันที

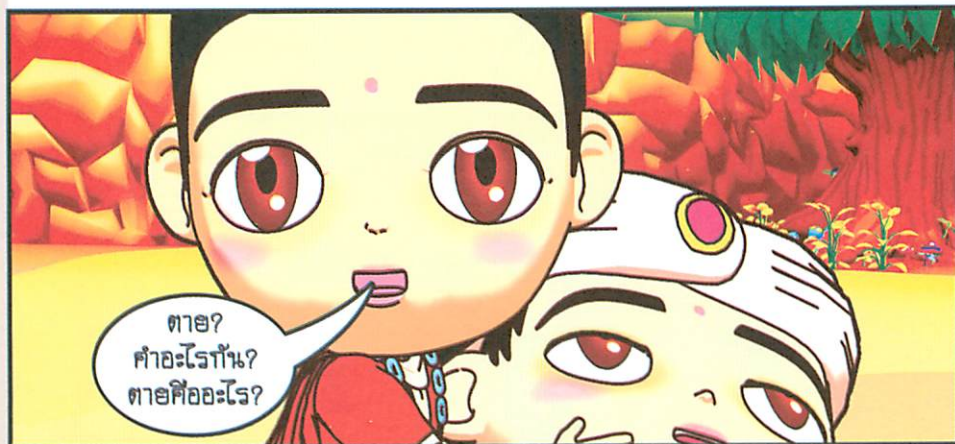
และพระองค์ให้ลูกข้าเฝ้าให้ศิระษะพาต้อยู่กับเงาของพระองค์

นายหน้าเฝ้าได้ร้องขึ้นอย่างตกใจว่า

เขาทำสิ่งเป็นกาฬโรค
กาฬโรคของเขาอาจจะ
ติดต่อมายังพระองค์ได้

เจ้าชายทรงทอดพระเนตรไปทางที่นาอันหนึ่ง
และได้ทรงเห็นกลุ่มคนกำลังทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

และหาบุคคลที่งานอันหนึ่งอันนี้ที่คนคนหนึ่งมาบนแผ่นไม้กระดาน
ในเมื่อคนกลุ่มนั้น เดินไปได้สักพักหนึ่ง

เขาที่พาที่นางคนนั้น ลงมาทางฝั่งที่ทองไว้

นี่มันอย่างไรกัน
นี่นะ? ทำไมคนนั้น
จึงจะอนิจจังให้เขาเผา
อย่างนั้นเล่า?

ทุลการะท่ม่อม
คนๆ นั้นเป็นคนตายแล้ว
ไม่ว่าจะเป็นความร้อน ความหนาว
เขาหมดความรู้สึกรู้อ่างแล้ว
ทุกคนที่มีชีวิต
จำต้องตายลงในวันหนึ่ง
โดยไม่มีทางใดจะป้องกันได้

ในโอกาสต่อมา เมื่อเจ้าชายกำลังทรงม้าผ่านในอุทยานภายนอกวัง

พระองค์ได้ทรงพบบุรุษผู้หนึ่ง ท่มตัวกาสาวพัสดร์สีเหลืองของบรรพชิต

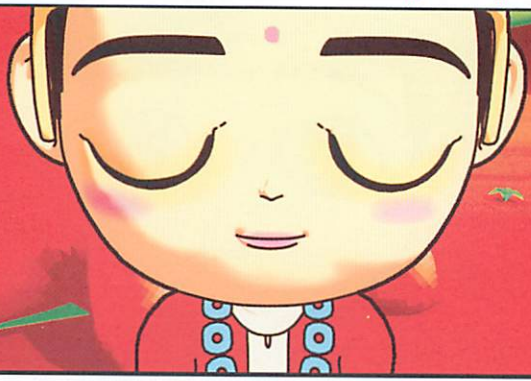

พระองค์ตรัสถามนายห่านะ นายห่านะได้ทราบมูลแก่พระองค์ว่า

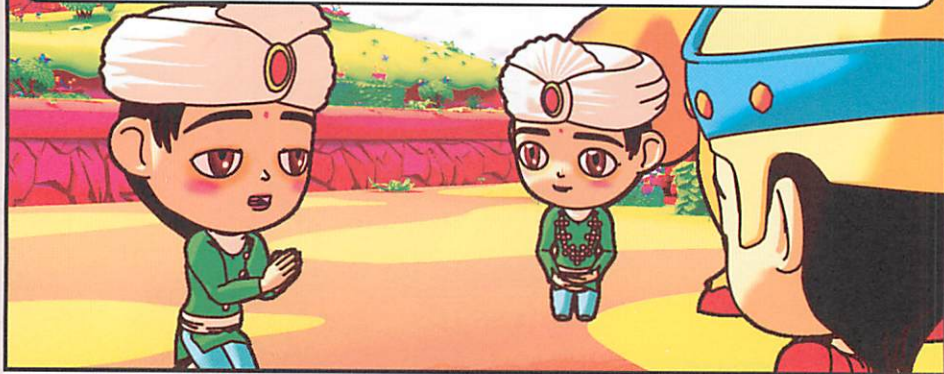

ขณะที่พระองค์ประทับนั่งรำพึงแก่พระองค์เองผู้เดียวอยู่เท่านั้น

ได้มีผู้มากราบทูลว่า พระชายาของพระองค์ได้ประสูติพระโอรสพระองค์หนึ่งจึงตจามา

แต่พระองค์มิได้ทรงแสดงอาการดีพระทัยแต่อย่างใด กลับทรงพลังพระโอรสออกไปเบาๆ ว่า

